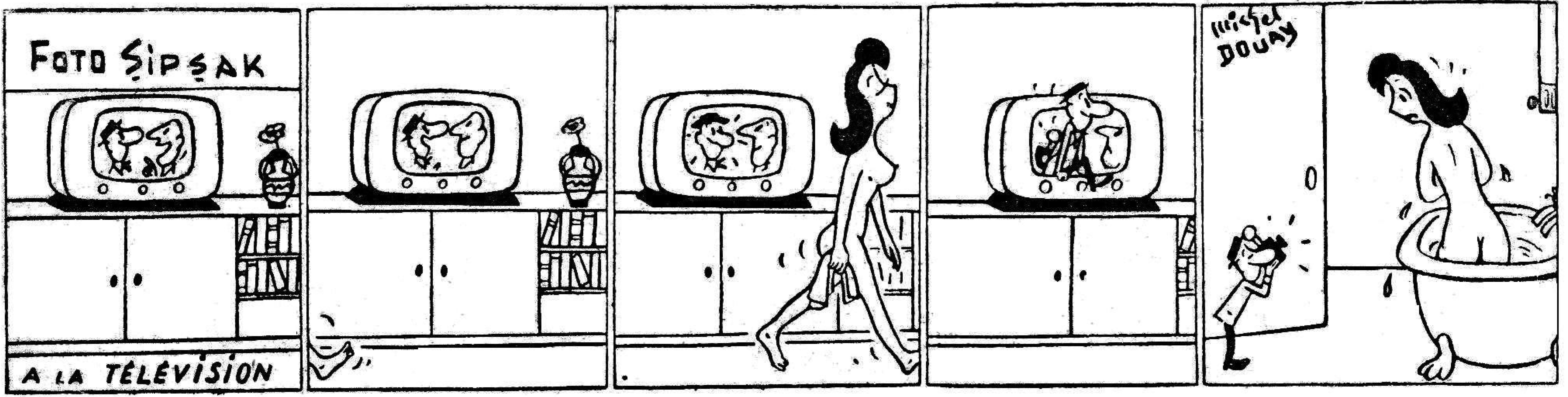
41 buçuk

Sarkomer/Çizgi Diyarı

BİT PAZARI

SAVULUN GELİYOR!

Malatya hâdisesine ismi karışan mürşit pozundaki bir adamın, sinir hastası olduğunu ve bu yolda bir rapor tedarik etmeğe uğraştığını gazetelerde okumuşsunuzdur.

Bu raporu elde edemese bile, biz iddialarının doğruluğuna inanıyoruz. Yaptığı ve yapmak istediği şeyler hakikaten normal bir insan yapısından beklenemez.

Fakat yine dünkü gazetelerde okuduğumuza göre, hazret, Ankarada bir gazeteciye beyanat verdikten sonra cebinden, İstanbul Emniyet Müdürlüğünden 380 sayılı tabanca taşıma ruhsatnamesini çıkararak önüne atmamış mı?

Mürşit; irşat eden, yol gösteren demek olduğuna göre, hazretin bu sıfat icaplarından hiçbirini ihmal etmediği ve yine yol göstermekte devam ettiğine şahit oluyoruz.

Ancak, umumî selâmet namına bu iki vesika bir arada olamaz. Sinir hastası isen, al raporu ver ruhsatı!..

Bir İstanbullu - Yeni İstanbul

GÜCELER!

İrtica gazetelerinin adlarına bakınız :

— Büyük Doğu!

— Büyük Cihad!

— Büyük Dâvâ!

Hepsinde bir büyüklük merakıdır gidiyor... Ama Allahtan, hiçbirinin küçüklüğünü saklayabildiği de vaki değil!

Yoksa başa mı çıkardı: Onlar büyüdükçe, bu millet de, memleket de durmadan küçülecektir!

Bediî Faik - Yeni İstanbul

MÜSELLÂH DEMOKRASİ!

Kastamonu Milletvekili falanca, bir umumhane âlemi sonunda, hem vurmuş, hem vurulmuş!

Haberi veren gazeteler, şöyle yazıyor: «... Aşağıda kopan gürültü üzerine, Milletvekili tabancasını çektiği gibi...»

Milletvekilinin tabancası ne demek?.. Saat gibi, dolma kalem gibi, çakmak gibi, anlaşılan hepsi birer tabanca tedarik etmişler! Sonra âsâyişin mevcudiyetini iddia eden de gene kendileri!

Bakanlarının etrafında polisler, Milletvekillerinin ceplerinde tabancalar, ondan sonra yaşasın âsâyiş!

Kaplumbağaya : «— Yahu demisler, dolu yağıyor kaçsana...

— Valla.. demiş, onu, evini sırtında taşıyamıyanlar düşünsün.»

Bedii Faik - Dünya

HASSASİYETLE ÜZERİNDE DURMAK!

Ne söylesek nafile!

Ne yazsak nafile!..

Yine İstanbul ekmekleri simsiyah!.

Şu ekmek işinden yüzümüzün akı ile çıkamadık gitti...

Sevimli Valimiz evvelki gün nihayet bu mevzua dair bir beyanatta bulunmuş ve demiş ki :

— İstanbulun ekmek işi üzerinde hassasiyetle durmaktayız!..

Eyvahlar olsun!..

İşte bu sefer tamamen yandık..

Bir kere, şu «üzerinde hassasiyetle durmak!» lâfı ortaya çıktı mı, çıkmadı mı? Tekmil ümidimiz suya düştü demektir. Çünkü bütün başımıza gelenler bu söz yüzünden gelmedi mi?.

Bir işin üzerinde hassasiyetle durulmağa başlanıldığı söylenildi mi?.. Bitti artık. O iş kıyamete kadar olmıyacak demektir.

Bu «sepet havası» denilen şarkının türkçe bestesidir.

Hikmet Feridun - Hürriyet

ZEVKLERİMİZİN YARATTIĞI MAHLÛK

Güngör Kabakçıoğlu

Sene : I Cilt : I Sayı : 15
13 - ARALIK - 1952
Cumartesi günleri çıkar.
Sayısı : 30 Kuruş
Abone : Üç aylığı 360, altı aylığı 720 kuruş
seneliği 1400 kuruş
Yabancı memleketlere iki mislidir.

4 1/2 buçuk

HAFTALIK MİZAH MECMUASI

Sahibi : M. ALİ ERTEM
Yazı işlerini fiilen idare eden mesul müdür
İlhan Selçuk
Basıldığı yer ve idarehane : İst. Matbaacılık T. A. O.
Cağaloğlu, Nuruosmaniye cad.
Türbedar sokağı No. 14
Tel: 21013

SOHBET

Babasının oğlu

Nur içinde yatsın vaktiyle bir Milletler Cemiyeti vardı. Bilmem hatırlar mısınız? Şimdiki Birleşmiş Milletler teşkilâtının babası olan müteveffanın daha eski bir adı da «Cemiyeti Akvam» idi.

Bir zamanlar, yani İkinci Cihan Harbinden önce ve tabiî birinciden sonra Rusya bir kapalı kutu, Fransa zevk, İngiltere spor diyarı iken, Amerika borsa meselelerinden gayrısını düşünmez, Cenubî Amerika devletleri habire hükûmet darbesi yaparken; Musolini bir palavra savurmaz; Hitler bir nutuk sıkmazsa zavallı Avrupanın havadissizlikten çatlayan gazeteleri Milletler Cemiyeti müzakerelerinden gayrı bir şey bulup yazamazdı.

Tuhaftır, o zaman gazeteler kitaplara taş çıkartırdı. Aç, aç oku! Bizde bile 28 sayfalık hususî nüshalar yapıldığı hatırlardadır. Pireyi deve yapar olmadık şeyleri büyütür, bugünkü ölçüyle gazeteye bile konmayacak havadislere üç sütun başlık atarlardı. Faraza Çemberlayn Cemiyeti Akvamda bıyıklarını sıvazlasa veya Haile Selâsiye sakalını okşasa ertesi günkü gazetede hem okur hem fotoğrafını görürdünüz. Vaktaki İkinci Cihan Harbi geldi çattı; gazeteler dört hattâ iki sayfaya inip en muazzam hâdiseleri komprime misali okuyucuya yutturmağa başladılar... İlkine yokluk içinde varlık dersek, bu ikincisi varlık içinde yokluktur.

Evet o zamanlar Cemiyeti Akvamdan uzun uzun bahsedilişini havadissizliğe hamledebiliriz. Yoksa adı geçen cemiyet öyle uzun boylu ilgi çekici bir teşekkül sayılamazdı. Bugün Birleşmiş Milletlerde müzakere üstüne müzakere oluyor; sorarım sizlere kaçımızın bunlardan haberi var? Emin olun bu bakıma selef, halefinden çok daha talihsizdir. Ne ilgilenen var ne arayıp soran... Ha var, ha yok!

Milletler Cemiyeti feshedildikten sonra unutuluvermişti. Birleşmiş Milletler teşkilâtı feshedilmeden unutulmak tehlikesine maruzdur.

Ne diyelim Allah gecinden versin. Fakat ayan beyan görülüyor ki uluslararası teşşkilâtların bu yenisi irsî ve amansız bir hastalığın pençesinde babasının âkibetine doğru sürüklenmektedir. Koltuklarına kurulup yan gelen, kürsüye çıkıp saatlerce çene çalan işinin erbabı politikacılara gelince sanki silindir şapkalarını birer tekerlek misali uçuruma kayan teşkilâtın altına takıvermişlerdir.

Birleşmiş Milletlerin bugünkü halini fazla incelemeğe hâcet yok. Çünkü bu Cemiyeti Akvamın dünkü halidir. Hık demiş babasının burnundan düşmüş: Çene ayni, tembellik ayni, elinden iş gelmemezlik ayni. Bir oğul babasına bu kadar lâyık olabilir.

Milletler Cemiyetinden bugüne ne kaldı? Benim hatırladığıma göre bir adam: Haile Selâsiye, bir eşya: Çemberlaynın şemsiyesi, bir lâf: Zecrî tedbir.

Birleşmiş Milletler hatıralara ne miras bırakacak dersiniz? Belli oldu bile... Gene bir adam: Trygvie Lie, bir eşya: teşkilâtın bayrağı, bir lâf: veto...

Halbuki hukukçular siyasîler eski teşkilâtın neden muvaffak olamadığını uzun uzadıya tahlil ve teşhir etmişler; yeni bir denemede bunlara düşülmemesini tavsiye etmişlerdi. Neden düşüldü?

Çünkü bütün bu kusurlar bizzat insanlığın zaaflarını teşkil etmektedir. Allahaşkına şu dünyanın haline bir bakın! Milletler politikasına, politikacılarına göz gezdirin bunların kuracağı teşkilât ne olur?

Ne olacak, ne yapacağını bilmez bir hâle düşer. Kendi menfaatini her şeyden üstün tutan birkaç bencil devletin kaprislerine boyun eğer.

Milletler Cemiyeti de ayni hastalıkla malûldü. Hattâ bunu belirten bir de güzel teşbih yapılmıştır:

«Cemiyeti Akvam mayasında İngiliz tuzu bulunan bir İsviçre peynirine benzer!»

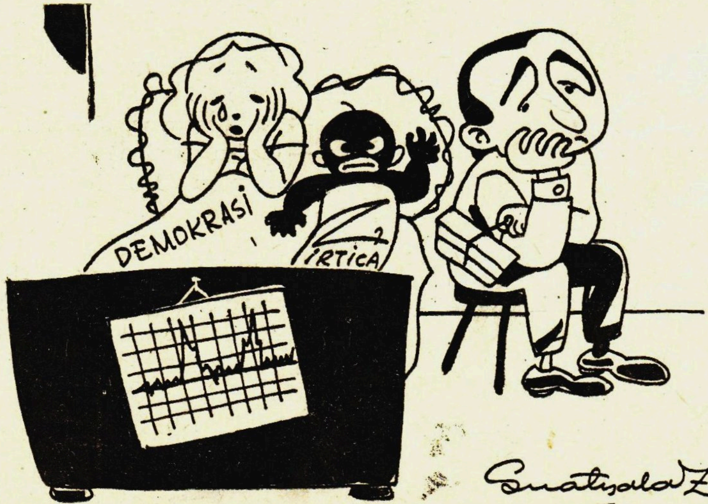
Ya Birleşmiş Milletler teşkilâtına ne diyelim?

Birleşmiş Milletler bir İngiliz erkeğiyle bir Fransız kadınının aşk maceralarını gösteren bir Amerikan filmine benzer.

Peki ama Sovyet Rusya diyeceksiniz o hangi rolde?

Bu da sorulur mu canım?.. Tabii kötü adam rolünde!..

Suat Yalaz

YAZISIZ

— YOK BİRADER, ASPİRİN YOK İŞTE AVRUPADAN GELİYOR.

KUYRUKLU

Bediî Faik'in pek seviştiği (!) şimdi siyasî hayata atılmış bir avukatımız vardır. İyidir, hoştur; bir kusuru vardır : Meşhur ördek hikâyesindeki gibi çabuk alınır. Meselâ «Ağrı dağının irtifaı kaç?» Deseniz «Vay sen bana Kürt diyorsun ha!» diye hiddetlenir. Zaten esmer kırmızı olan yüzü büsbütün kızıllaşır.

İşte bu zat bir dâvanın bir oturumunda konuşuyormuş. Dâvânın mevzuunu bir piyanonun kime ait olduğu teşkil ediyor.

— Efendim bu piyanonun... diye söze başladığı anda karşı taraf sözünü kesmiş :

— Sayın yargıç dikkatinizi çekerim bahis konusu olan kuyruklu piyanodur.

Kısa bir sükût avukatımız devam etmiş :

— Efendim bu piyanonun...

— Kuyruklu piyano!

— Bu piyanonun...

— Kuyruklu...

Bizimki dayanamamış alı al, moru mor :

— Sayın yargıç! Bu adam huzurunuzda bana Kürt diyerek hakaret ediyor!..

YAZ!

Kenan Harun meteliksiz kalmıştı. 41 BUÇUK'a yollandı yazı işleri müdürünü buldu :

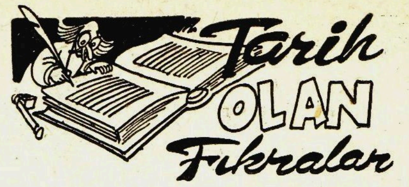
— Bana bak benim param yok. Yani yazı yazmam lâzım.

— Yaz!

— Peki ne yazayım?

Beriki gayet soğukkanlı cevap verdi :

— Bir arkadaşına mektup yaz! Borç para iste.

ADAMI!..

Bir gün — bu dediğim yirmi sene evveldi — Şehir Tiyatrosundaki lâubalilikten konuşulurken, Belediye Reis Muavinlerinden bir zat coştu :

— Yahu dedi, o müesseseyi islâha imkân yok ki...

Bu söze hayret edildi:

— Neden?

— Kapıdan girelim. Biletçi Daimî Encümen âzası Bican Beyin adamı; kapının önüne gelelim, kontrol memuru Belediye Meclisi reis vekili Abdülkadir Beyin adamı, içeri girelim, müdür İçişleri Vekilinin, muhasebeci Belediye muhasebecisinin, rejisör Valinin adamı, kime ne diyeceksin!..

* * *

Ankarada Türk Basın Birliğinin kongresi — âza iki kampa ayrılmış: Bir kısmı Falih Rıfkıyı devirip Cahit Beyi reis yapmak, bir kısmı tekrar Falihi seçmek istiyor — Her ikisi de C. H. P. nin nüfuzlu şahsiyeti. Amma Birlik âzaları arasında ikilik müthiş — Neyse müzakere, münakaşa, kavga gürültü seçime geçildi. Hüseyin Cahit Yalçın reis oldu.

Akşama Gar Lokantasında şerefe ziyafet. Tesadüfen Başvekil Şükrü Saraçoğlu yanıma rastladı. Tesadüf diyorum. Çünkü geç geldi, benim yanımda boş bir yer vardı. Oraya oturuverdi... Söz lâzım ya, bir aralık sordum :

— Kongremizden memnun musunuz beyefendi?

— Nasıl memnun olurum?

— Neden efendim?

— Öyle ya ADAMIMI devirdiniz!..

* * *

Şu «Adam'ım» yok mu?.. C. H. P. nin başını yiyen işte budur: Adamım!

SİS

ADAMIN BİRİ LOKANTAYA GİTMİŞ...

Nakleden: *Ayhan AKSOY*

Albert Fottsenlopper, adı gibi gülünç değildi.

Bir toplantıda bulunup ta onun hayatından bîhaber olunan tiplerdendi. Bazan kafayı iyice çeker diğer kimseler gibi güldürücü olmak isterdi. Fakat güldürmek maksadiyle bir bayanın şapkasını giyse veya kafasına bir abajur geçirse emeline muvaffak olamazdı; çünkü bunlar ona yakışırdı.

Bir gün «Komik Hikâye Nasıl Söylenir» adlı bir kitap ele geçirdi. Sonra bir mizah mecmuasından gülünç hikâye seçti. Sesini, gülümseyişini, mimiklerini düzeltmek için haftalarca uğraştı; kendisini millete neş'e katacak kabiliyette hissetti.

Bir gece Şehir Kulübünde sıkıntılı bir hava hüküm sürüyordu. Albert, fıkra anlatmanın tam sırası olduğunu anladı. Ayağa kalktı, elinin birini cebine soktu, gülümsedi (çünkü kitap böyle emrediyordu) ve :

— Evvelsi gün hoş bir lokanta hikâyesi işittim, dedi; adamın biri lokantaya girmiş..

Ancak bu kadar anlatabilmişti. Henry Bergman onun sözünü kesti :

— Hani Fottsenlopper (ki burada millet kahkahayı bastı), dedi; anlatacağın şu hikâye değil mi? Adamın biri lokantaya gitmiş, garson habire yavaş yemesini söylemiş. En nihayet adam kızmış :

«— Bana bak herif, demiş; ne demek istiyorsun.

«Garson :

«— Jack Dempsey'in şapkasının üzerine oturmuşsunuz, o daha bundan bîhaber.»

Fottsenlopper :

— Hayır, dedi; o değil. Adam lokantaya gitmiş...

Şimdi ise kulüpte eğlence bitmiş; Fottsenlopper kendisini hikâyeyi anlatamamış bir halde otomobilinde bulmuştu.

Yolda Hogan'a rastladı. Bir kaç lâf ettikten sonra :

— Bak Hogan, dedi; bugün lokantaya giden bir adamın hikâyesini duydum. Adam...

— Lokanta hikâyesi mi? Bunlar hoşuma gider azizim. Bugün kaptan enfes bir lokanta hikâyesi anlattı.

Hogan hikâyesini söyledi.

Fottsenlopper :

— Evet ama, dedi; benimki bambaşka birşey. Adamın biri lokantaya gitmişti...

— Affedersin dinleyemeyeceğim. Trene yetişmem lâzım. Allahaısmarladık!

Asansörün gece bekçisi aradığı adamdı. Böylece Fottsenlopper gülümsedi, bir elini cebine koydu :

— Jim, dedi; senin için büyük bir hikâyem var, adamın biri lokantaya gitmiş...

Jim gülmeğe başladı :

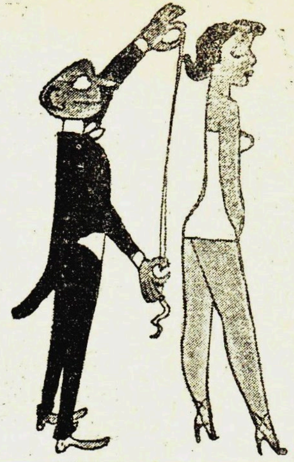
— Bugün iki tane lokantalı hikâye dinledim, dedi; Mr. O'Connor anlattı: adamın biri lokantaya gitmiş yumurta ısmarlamış! «Nasıl istersiniz» diye garson sormuş. Adam: «Fiyatta değişiklik var mı?» demiş. Garson hayır deyince adam : «Öyleyse üzerine kalınca bir dilim salam koyun» demiş. Güzel, değil mi? Affedersin biri asansörü çağırıyor.

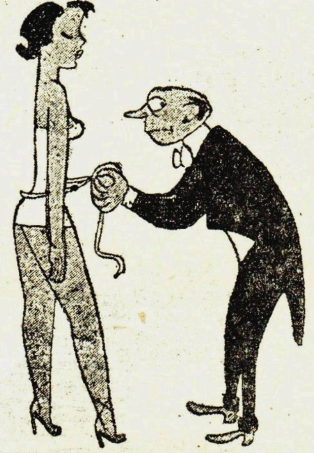
Fottsenlopper çok meyustu. Fakat karısının daha yatmamış olduğunu görünce neşelendi. Nihayet işte hikâyeyi söyleyecek fırsat eline geçmişti. Elini cebine soktu, gülümsedi :

— Şekerim, dedi; bugün bir lâtife işittim. Adamın biri lokantaya gitmiş...

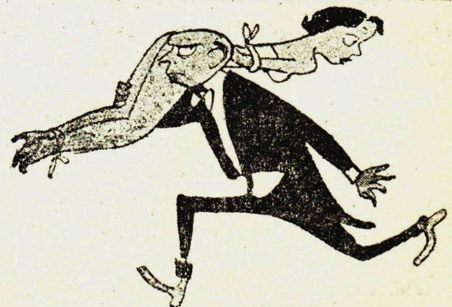
Fakat bayan Fottsenlopper kısa kesti ve akşam televizyondan işittiği lokanta hikâyesini nakletti. Sonra :

(Devamı 19 uncu sahifede)

VECİZELER

Vatanınızı kurtaracak bir liderin peşinden hiç bir vakit koşmayınız.

Eisenhower

Baba olmıyan adam, adam değildir.

Mussolini

Bugünkü varlığımızı Atatürk inkılâplarına borçlu değiliz.

Hasan Fehmi Ustaoğlu

C. H. P. nin iktidar devrinde köylünün hayat seviyesi yoktu.

Sadun G. Savcı

En büyük san'at politikadır.

Ahmet Muhip Dranas

Dayak, suçluyu suçundan vazgeçirtecek derecede müessir bir uslandırma vasıtasıdır. Nimetinden faydalanmalı ve hak edenlerden bunu esirgememeli.

Şevket Rado

Elde edilen herşey mahvolmuştur.

Henry de Montherlant

İyi bil ki, sen şimdi yaşamıyorsun. Çünkü, biran için istediğin gibi yaşadığına inanmış değilsin...

Burhan Toprak

Üç türlü dostumuz vardır: Kendileriyle pek alâkadar olmadıklarımız, hoşumuza gitmiyenler ve nefret ettiklerimiz.

Chamfort

Aklı başında olan içmeye mecburdur.

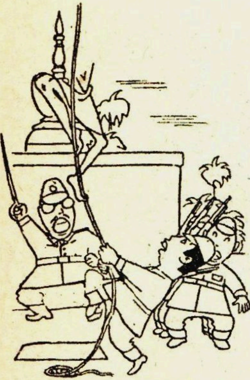
Byron

Şiir, ciddiyetin ötesinde yer almıştır. Bu yer, şiirin asıl yeri olup; çocuk, hayvan, vahşi, kâhin hep bu yerde yaşarlar.

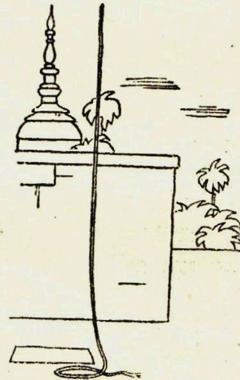
Huizinga

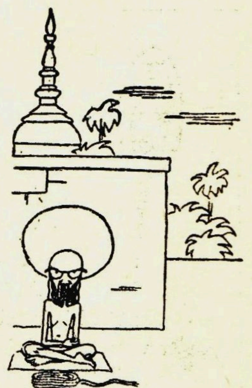
Siemens, sihirli bir radyodur.

Perihan A. Sözeri

GENERAL GRANT'IN AKRABASI

Nakleden : *Bakırköylü*

Mister Watkins çapkınlık meselelerinde Don Juan'ın metotlarını terketmek zamanı geldiğine inanmış zeki bir adamdı. O yalnız aşkta değil, mesleği olan sifon ve musluk tamirciliğinde de ileri fikirlere sahipti. Kendini methetmekten hoşlanmamasına rağmen, iki duble bira yuvarlayınca bunu açıklamak ihtiyacını duyarak :

— Birleşik Amerika Devletleri hudutları dahilinde kadın kalbi ve musluklardan benim kadar anlayan hiçbir erkek yoktur, diye böbürlenmekten de geri kalmazdı.

Dubleler arttıkça yavaş yavaş düğmelerini çözerek konuşmaya başlardı.

— Ben kulağımı bir kadının göğsüne veya bozuk bir sifona dayadığım zaman ârızanın nereden geldiğini hemen kestiriveririm. Şöylece bir dinledim mi, hah derim bu sifonu tuvalet kâğıtları tıkamış. Malûm ya şimdi o eski kaymak gibi kâğıtlar kalmadı. Kadın babında ise...

Ve bu bapta, aşk tekniği hakkında karşısındakini uyutuncaya kadar konuşurdu.

— Aşk geometrik bir şeydir, derdi. Muvaffak olmak için bir takım plânlar yapmak lâzımdır. Fakat her kadına göre ayrı kanunlar tatbik edilmelidir. Bir sokak yosmasıyla bir hanımefendinin kalplerine bambaşka yollardan girilir.

Sonra, kendi anasını bilmediği halde Washington'un sütninesini tanıyan, Beyaz Sarayın temelleri ve hayvanat müzesinin maymunları hakkında pek derin bilgilere sahip bir seyyah kılavuzu gevezeliği ile ipe sapa gelmez bir takım palavralarla kalplere gidilen yolları tarif ederdi. Dinleyicileri horlamağa başlayınca da konferans bitmiş olurdu.

Velhâsıl Mister Watkins olgun bir erkekti.

Yalnız son macerasında, olgunluğuna ve yollar hakkındaki aşırı malûmatına rağmen bir takım aksiliklerle karşılaşmıştı.

Bir akşam, evin uslu çocuğu tarafından atılan cep saatinin tıkadığı bir sifonu açmanın zevkiyle Denny'nin işlettiği Dört Ayaklılar Barında kelleyi

TUHAF ŞEY

Bir sabah arkadaşlarından biri, yorgunluğu, üzgünlüğü gür sakallarının ardından dahi belli olan Tristan Bernard'a rastlayınca, hayretler içinde kalır.

Tristan Bernard vaziyetini şöyle izah eder :

— Bu gece poker masasında sabahladık. Üç musevi idik... Buna rağmen içimizden biri kaybetti... Asıl, tuhaf olan tarafı kaybedenin, ben olması!..

REÇETE

Tristan Bernard'la bir arkadaşı bir şey içmek üzere bir gazinoya girerler. Garson nefis porto şarabı yerine kınakına kokulu ilâç lezzetli bir içki getirir.

Tristan Bernard hesabı görürken garson kulağına eğilir yavaşça :

— Her halde reçeteyi de beraber vermeyi unutmazsınız, der.

Ferruh Doğan

DÖRDÜNCÜ CİHAN HARBİ

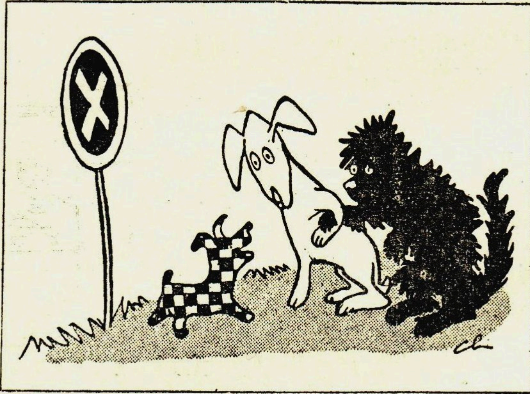
Eisenhowerin en sevdiği fıkra

Eisenhower fırsat buldukça şu fıkrayı anlatır: Bir konferans vermek için harpten sonra Amerikaya gitmem gerekti. Tayyare yolcuları arasında bir de paraşütçü vardı. Paraşütçü yolculuk boyunca, askerlik hayatında karşılaştığı bir çok feci vakaları anlattı bana. Gideceğimiz yere gelmiştik, tayyare inişe hazırlanıyordu, genç delikanlının an be an heyecanlandığını ve sinirli bir hal aldığını farkettim.

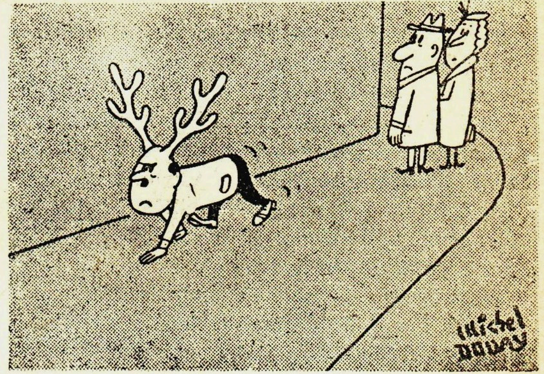
— Neniz var? Diye sordum.

Delikanlı :

— Generalim, tayyareyle yere ilk defa iniyorum... Şimdiye kadar tayyareyi en aşağı bin metre irtifada terk ettim ve yere de emniyet ve huzur içinde indim... Şimdi ise âkibetimden pek emin değilim, diye cevap verdi.

YAZISIZ

YAZISIZ

hafif tuttuktan sonra sirke gitmişti. Elleriyle yürürken etekleri açılan kız kardeşlerin numarasını seyredince gider bir uyku çekerim diye düşünüyordu. Belki de kız kardeşlerden tombulca olanını gece rüyasında görürdü. Bu düşüncelerle bir yere yerleşmeğe çabalarken kazara ayağına bastığı bir kadın, nezaketle :

— Galiba hayvanat bahçesinin bekçisi uyuya kalmış, diye söylendi. Katırın biri kaçıp ayağımı ezdi.

Mister Watkins'in katırlara karşı hususî bir sevgisi yoktu ama, kadının konuşuş tarzı yüzünden söylenenler hoşuna gitmişti. Bu yüzden kadınınkinden aşağı kalmayan bir nezaketle şapkasının kenarına selâm makamından bir fiske savurarak ortalığı kesif bir toza bulamış ve :

— Müsaade ederseniz muhterem miss, yanınızdaki boş yere oturmak istiyorum, demişti.

Müsaadenin çıkmasını beklemeden de oturuvermişti.

Bu küstahlık karşısında katırlardan başka diğer bazı hatırı sayılır hayvanlara da ithaflar yapan kadın, homurdanarak:

— Çorabımı kaçırdığınızdan dolayı hiç utanmıyorsunuz değil mi? Fakat utanmak için de insanda surat olması lâzım, demiş ve kaçığın üzerine tükrüklediği parmağını basmıştı.

Mister Watkins, kadının köpük markalı traş sabunu ilânlarındaki dilberlerinkini andıran güzel bacaklarına daldığından utanmaya pek vakit bulamamıştı. Kısa olan etekliğin alt kısmından çorap lâstikleri de gözüküyordu. Hem de o malûm mecmuaların resimlerinde olan siyah çorap lâstiklerinden... Mister Watkins de siyah çorap lâstikleri karşısında daima heyecan duyan hassas erkekler sınıfındandı.

Kazaya uğrayan çorabını müdafaa maksadıyla iltifatlarına devam eden kadına, âdâbı muaşeret kaidelerince bir cevap vermek gerektiğini hisseden Mister Watkins,

— Bu akşam yeni bir aslan mürebbiyesi gelecekmiş, diye konuşmak lüzumunu duydu. Çünkü bundan evvelkinin karısı, kıskançlık yüzünden, eğer kocam bu sirkte çalışırsa kafasını kırarım demişti.

— Eğer biraz daha sinirlerimi bozmağa devam ederseniz kendi kafanızın da aynı akıbete uğrayacağından emin olabilirsiniz. Böylelikle de sirkin havasını bozan o mikroplu şapka da

(Devamı 10 uncu sahifede)

DEMOKRAT AİLE

Yazan: *ŞEKİSPİR*

Melodram : 1 Perde

Büyücek bir salon. Kübik möbleler. Duvarda Kur'andan âyetler ve çıplak kadın - erkek resimleri asılı... Apti Bey, sırtında Şam hırkası, başında kadife takkesi, elinde 99 luk tesbihiyle pencerenin önünde oturmaktadır. Karşısında Nazlı Hanım, bir dev aynasına bakaraktan, cımbızla kaşlarını yolmakta ve: «Manda yuva yapmış söğüt dalına» türküsünü söylemektedir. Kerih sesi, ponponlu terlikleri, bigudilere dolanmış oksijenli saçları, katmerli gerdanı, salkım saçak mücevherleriyle ilk nazarda göze şaşılık, mideye bulantı vermektedir. Kapı gürültüyle açılır; Neclâ bir samba hızıyla salona dalar. Kıyafeti ültrademokratça ve müstehcendir.)

Neclâ — Bonjur makro papa! Oh, mama; kaşlarının bu biçimi seksapelini nasıl arttırdı bilsen... Joan Crawford seni görse hasedinden çatlar !Hele şu nonoş gerdanın, mor ojeli tırnakların, takma dişlerin, gonfle memelerin? Şarman, tre şarman! Öyle değil mi papa?

Apti Bey — Neuzübillâhi şeytanirracim! Bre kâfir, bu ne kılık? Bir bilmemnerediğini göstermediğin kalmış! Anlaşıldı; seni çarşaf - peçe altına sokmaktan başka çare yok!

Neclâ — Barbara Hutton'vari bir kahkaha atar) Oh, pardon papa! O söylediklerin yeni moda olsa gerek. Naylon cinsleri var mı acaba?

Nazlı Hanım — (Kırıtarak) Koş bana cicim; bir beze ver mamacığına! Sen uyma şu geri kafalı, köhne ruhlu, istibdat bozuntusu herife... O artık bunadı!

Apti Bey — O nasıl lâf, refika? Ayalim olduğunu unutuyorsun... Şart olsun, bu şerait-i ahvale daha ziyade sabr-ı tahammül edemiyeceğim!

Nazlı Hanım — İşine elvermiyorsa, kapı orada! Def olup gider; İnayetullah Efendi tekkesine türbedar olursun. Arslan gibi delikanlılar; köşklü otomobilli beyefendiler etrafımda pervane gibi... İşte, müteahhid Gani Bey; işte, şantajcı Murtaza; işte, jigolo Oğuz, Klârk Orhan, X-9 Sermet... Elimi sallasam ellisi!

Neclâ — Artist Erdoğan'ı unuttun mama... O da sana deli gibi âşık.

Nazlı Hanım — (Ağlamaklı) Nedir bu zelil hayat? Fabrikatör Mümtaz'ın karısı kadar olamıyorum. O kaknemin bile çifter çifter sevgilisi var. Kaşar Mihriban'ı geçen gün, Taylor Cevat'la Fenerbahçe plâjında görmüşler.. Haminne Perran Tanrının günü gencecik oğlanlarla fing atıyor!

Apti Bey — A refika, bizdeki asalet onlarda var mı? Senin dedenin dedesi, eşkiya Mükrimin'in bacanağı idi; benim sülâlem Şeyh Şamil'e kadar dayanır...

Neclâ — (Radyoda bir raspa müziği bulur; sonra babasının yanına giderek, şortunu kasıklarına kadar sıvar) Monşer ami papa, silvuple şurama bakar mısın? Bir yerinde çürük olacaktı, geçmiş mi acaba?

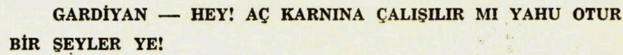
Apti Bey — (Gözlüğünü takıp bakar) Hımm! Orada bir değil, iki ısırık var..

Neclâ — Mersi. (Bir iskemleye sarılıp, dans etmeğe başlar).

Nazlı Hanım — (Ayağındaki ponponlu terliğin birini kocasının suratına fırlatır) Kart geyik! Herkesin erkeği karılarını barlara, balolara, pokerlere götürüp şuna buna peşkeş çekerken, sen bana ferace yaşmak ısmarlıyorsun...

S. Bıçakçıoğlu

GARDİYAN — HEY! AÇ KARNINA ÇALIŞILIR MI YAHU OTUR BİR ŞEYLER YE!

Soframızda viski, şampanya yerine nar şerbeti, üzüm hoşafı; japon havyarı, istakoz, mayonezli levrek yerine de, palamut pilâkisi, kuru fasulye, nişasta peltesi var. Şunu bi lki, zındık herif; ahrette iki elim yakanda olacaktır!

Apti Bey — (Süklüm püklüm) Vallahi hanım, kelâm-ı kadimi altüst ettim; şu atom'un, hidrojen bombasının, Hitler'in, tepkili uçağın, Samet Ağaoğlunun, 1999 da patlıyacak harbin, Fahrettin Kerimin yeri var da senin söylediklerinden hiç mi hiç bahsetmiyor...

Nazlı Hanım — Senin beynin sulanmış! Bırak beni tatmin edecek kudrette olmadığını; okuduğunu idrâk edecek kudrette bile değilsin! Neyse.. Biz şimdi mirasyedi Abidin Bey'lere gidiyoruz. Akşama da Neclâ'nın flörtü Turgut''lardayız. Gece belki de Kalamış'a kadar uzanıp randevucu Adalet Hanımlarda sabahlarız..

Apti Bey — İyi güzel ama, hanım; ben gece nasıl yalnız yatarım?

Nazlı Hanım — Sana, yalnız yat, diyen kim? Ayşe ne güne duruyor? Kalçalarını oynata oynata kapıya kadar gidip, dışarı seslenir) Ayşeee! Nerdesin, hınzır?

Ayşe'nin sesi — Buradayım.. Küçükbeyin odasında!

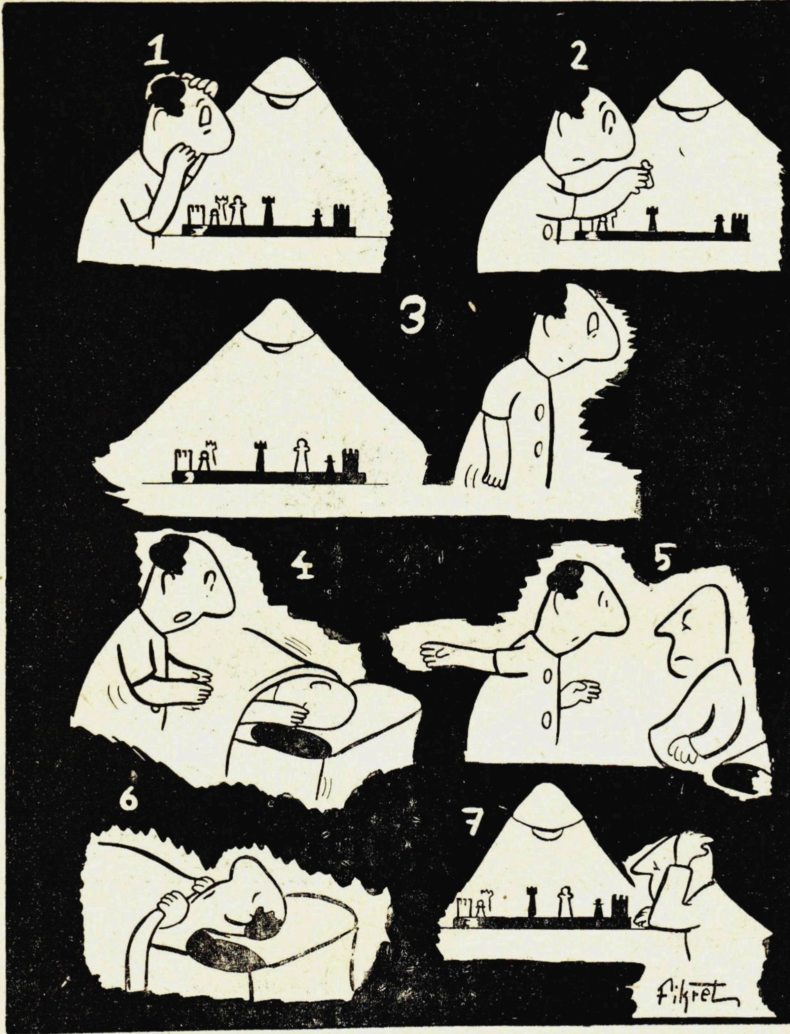
Nazlı Hanım — İşin bitince gel beni gör... (Dönüp, kızına göz kırpar; mânâlı mânâlı gülüşürler.) Sonra yüzünü ekşiterek kocasına döner) Ayşe senden şikâyetçi.. O leş gibi hacıyağı kokusu sabaha kadar burnumun direğini kırıyor, diyor. Bu gece biraz şanuvar sürünüver bari.

(Ayşe ile Recai sarmaş dolaş salona girerler)

Nazlı Hanım (Yapmacıklı) İşi azıttınız ama, kulaklarınızı çekeceğim! (Ayşeye) Benim bezlerimi yıkadın mı?

Ayşe — (Lâkayıt) Yoo.. Tırnaklarımı daha dün yaptırdım; bugün suya sokacak değilim ya! Hem sonra, Recai'nin angaryasından elim başka işe varmıyor ki..

F. Özelçi

SATRANÇ PARTİSİ

— HAYDİ BAYLAR LEKELERİ TEMİZLİYOR.

Y. Karaca

İŞARET EDELİM

G. - B. Shaw hasta olup yatağa düşmeden evel, bir gece müzik dinlemeğe dâvet edilmişti. Kemancı tahammül edilmez bir şekilde yanlış çalıyordu. Hatalı notaların âhenksiz seslerini dinlemekten sabrı tükenen G. - B. Shaw yanındakine :

— Bu genç adam bu kadar yanlış çaldığının farkında değil mi dersiniz? Diye sordu.

— O mu?.. Biraz sağırdır.

— Madem ki öyle, bitti diye işaret edelim bari.

Nazlı Hanım — Bana baksana sen! İki paralık bir hizmetçi parçası olduğunu unutuyorsun galiba?

Recai — (Anasının böğrünü muştalar) Hey kartoloz! Bu şıllığa pek çemkirme! Yoksa âşığın olacak o kıtıpiyoz oğlanların kaytan bıyıklarını kör jiletle tıraş ederim ha!

Nazlı Hanım — (Yaltaklanır) Şekerpârem! Aslan oğlum...

Ayşe — (Sinsice) Hanımefendi?

Nazlı Hanım — Emret ruhum!

Ayşe (Göz ucuyla Apti Beye bakar) Şey. Bilmem ki, nasıl söylesem?

Nazlı Hanım — Söyle söyle, çekinme.. Beyfendi eksik olmasın evliya gibidir. Biz demokrat aileyiz, ayol; icabında gözümüzü kör, kulağımızı sağır ediveririz... Söyle canımın içi!

Ayşe — Biraz evvel postacı bir mektup getirdi de.. Sizden izinsiz açıp okudum.

Nazlı Hanım — Tabii okursun cicim; aramızda ayrı gayrı mı var?

Neclâ — Hattâ benim geçen ay yaptırdığım şortlarımı, mokasenlerimi, pompalı sütyenlerimi bile giyebilirsin. Onlar artık demode oldu..

Ayşe — Haspam! Senin eskilerine kalmadık daha. Küçük bey bana istediğimi alıyor. Ha, ne diyordum? Mektupta yazıyor ki: Aşifte Nazlı'cığım.. Cuma sabahı İstanbuldayız. Oğlum Nejat da beraberimde. Kızın ile seni sat 12 de, Madam Mari'nin evindeki garsoniyerimde bekliyoruz. İmza: Ticaret erbabı, Malatyalı Dilâver Kunduz.

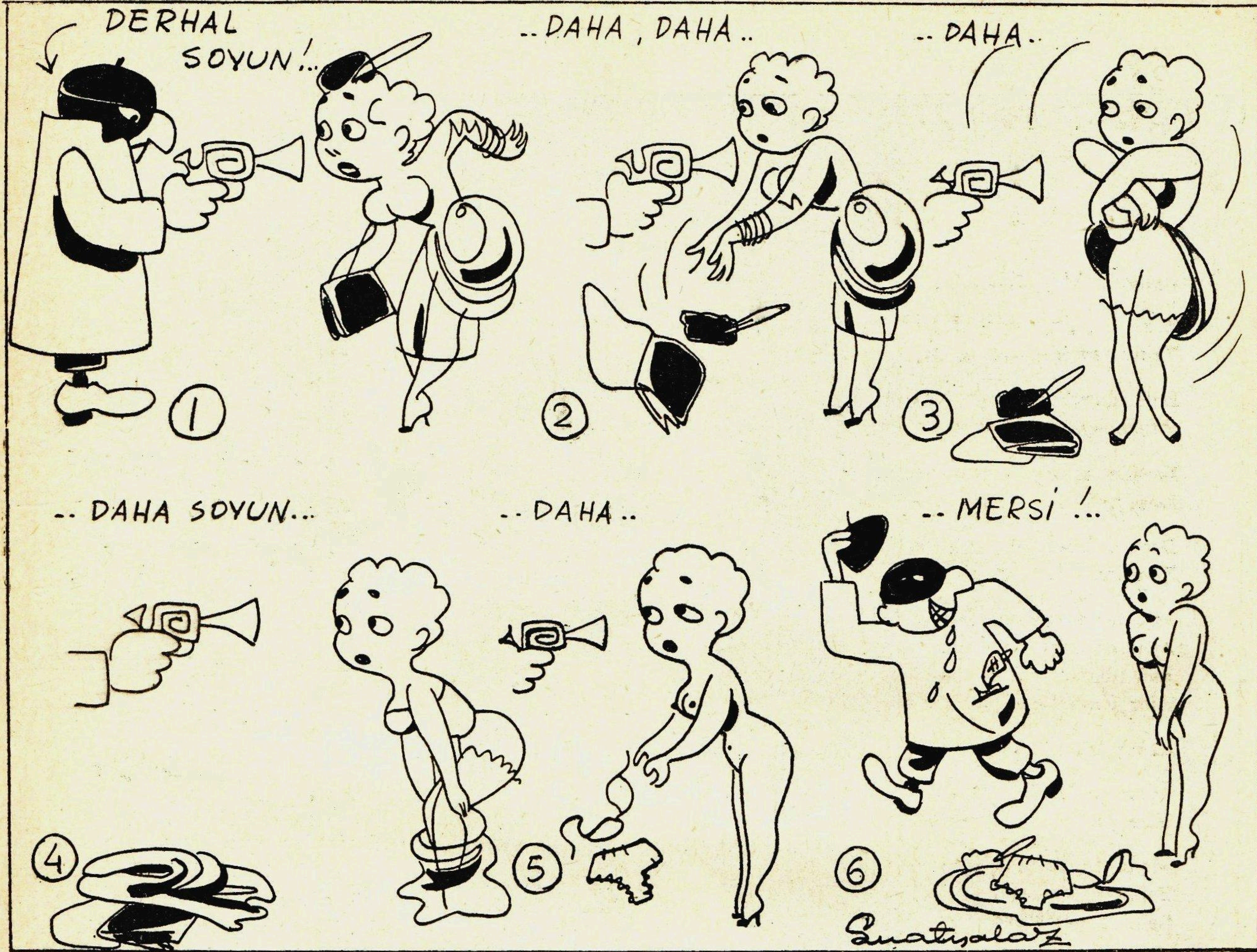
Nazlı Hanım — Geliyor ha? Para babası, sapına kadar erkek Dilâverim! Baksanıza, vücudüm aşk râşeleriyle zangır zangır titremiye başladı. Ah, onun cüzdanı, katmerli göbeği, burma bıyıkları.

Apti Bey — Lâhavle velâ kuvvete illâ billâhilâliyülazim!

Neclâ — Nejat sıkı jönprömiye midir, mama?

Nazlı Hanım — Vallahi Necocuğum, benimle düşüp kalktığı zamanlar pek toydu. Eğer babasına çektiyse işin iş!

…amı 17 nci …de)

GENERAL GRANT'IN AKRABASI

(Sahife 7 den devam)

yer yüzünden kalkmış olur.

Mister Watkins, mikilerde buldok köpeklerine attırılan cinsten kalın bir kahkaha savurarak :

— Harika, diye cevap verdi, harika... Siz leydiler ve her yıl mükâfat kazanan zeki kolej talebeleri kadar güzel konuşuyorsunuz.

— Elbette konuşurum. Leydilerin benden farklı neleri var ki? Boynuzları mı?

— Hayır... Tanışştığım hiç bir leydide boynuza benzer bir şeye rastlamadım. Yoksa siz de bir leydi misiniz?

Kadın, bacak gösterisinden merkez istikametinde beş santimlik bir ikramda bulunarak :

— Bilmem, diye cevap verdi. Mal kendini göstermiyor mu?

Mister Watkins gülümseyerek sustu. Ellerini uğuşturdu. İçinden :

— Haydi koca Watkins, dedi; gene dört ayak üstüne düştün. İşte sana Corinvut lavabosu kadar nefis bir kadın. Göster sanatını bakalım.

Don Juan'ın aşk tekniğini yıkmağa çalışan asrî çapkın, kadının kilotunun da siyah mı olduğunu keşfetmeğe çabalayarak harekete geçti.

Oyunun, elleri üzerinde yürüyen kız kardeşler numarasına gelinceye kadar, Mister Watknis de çorabını kaçırdığı yosmayı, temsilden sonra bir dondurma ve koka kola ziyafeti çekmeğe razı etmişti. Zira onun dahiyâne usullerine göğüs gererek, sonu parktaki fundalıklar arasında bitecek olan ziyafet tekliflerine karşı koyabilecek olan kız şimdiye kadar pek çıkmamıştı.

Leydilik mevzuunda fazla hassasiyet gösteren taze, ragbi oyuncuları oburluğuyla üç porsiyon dondurmayı mideye indirince, Mister Watkins kesesi hakkında endişeye düşerek :

— Haydi, güzelim; demişti. Dr. bilmem kim yüz yıl yaşamak isteyenlerin hiç dondurma yememelerini söylüyor. Sen ise gençliğine hiç acımadan âdeta intihar ediyorsun. Yürü de biraz parkta mehtap seyredelim.

— Fakat gökte aya benzer bir şey yok ki.

— Olmazsa olmasın... Zaten biraz hüsnüniyetle bakılırsa kapıdaki lâmba

VEHİM

Eski Romanya Kraliçesi Mari Amerikaya yaptığı seyahat esnasında bir akıl hastanesinin önünden geçerken burayı ziyaret etmek arzusunu gösterir.

İçeri girilince de maiyetindekiler tarafından hastane doktoruna : «Haşmetmeap Romanya Kraliçesi» diye takdim edilir. Başhekim Mari'yi gözleriyle süzerek :

«— Ne zamandanberi Kraliçe olduğunuz vehmine kapıldınız?»

TENKİT

Meşhur münekkit meşhur bir ressamın son açtığı sergi hakkında yazı yazmış; teşhir edilen bütün tabloları kıyasıya tenkit etmişti...

— Yahu! dediler, bu ressamın hiç bir eserini beğenmedin peki sen onun kadar çizebilir misin?

Cevap verdi :

— Ben bir yumurtanın da iyi mi kötü mü olduğunu söyliyebilirim. Fa-

Haydi Hayırlısı

NAZİRELER

Ahmet Muhip Dranas gibi

Kafa durmuş, ayrı düşmüş herkesten
Yalnız ayaklar konuşuyor pesten

Kafa durmuş, böyle yaşar mı insan?
Yanlız ayaklar kalmış yaşayan.

Burada ansızın susup kalmış
Etrafındakileri başıboş bırakmış

Der ki, bu ayakları görenler
Bunlarmış her işi gören meğer.

Ayaklar az gider uz gider.
Ayaklar dere tepe düz gider
Kafa durmuş, işte ayaklar hür
Fikir ölmüş ayaklar düşünür.

Ahmet Kutsi Tecer gibi

Seçim seçim ne açıksın
Hele şu listeler çıksın

Seçim seçim ne güzelsin
Hele şu listeler gelsin
Hele şu listeler gelsin

Bana ödenekler getirsin
Sana dönekler getirsin
Seçim seçim ne beyazsın
Behey liste ne çıkmazsın...

Orhan Veli Kanık gibi

Kongrede başka güzelsin
Partide başka
Aldırma söz olur deye
Tabancanı kuşan
Kamaları tak takıştır
İnadına küfret.
Söv sövebildiğn kadar
Söz olurmuş
Olsun
Demokrat değil misin?

Ahmet Hamdi Tanpınar gibi

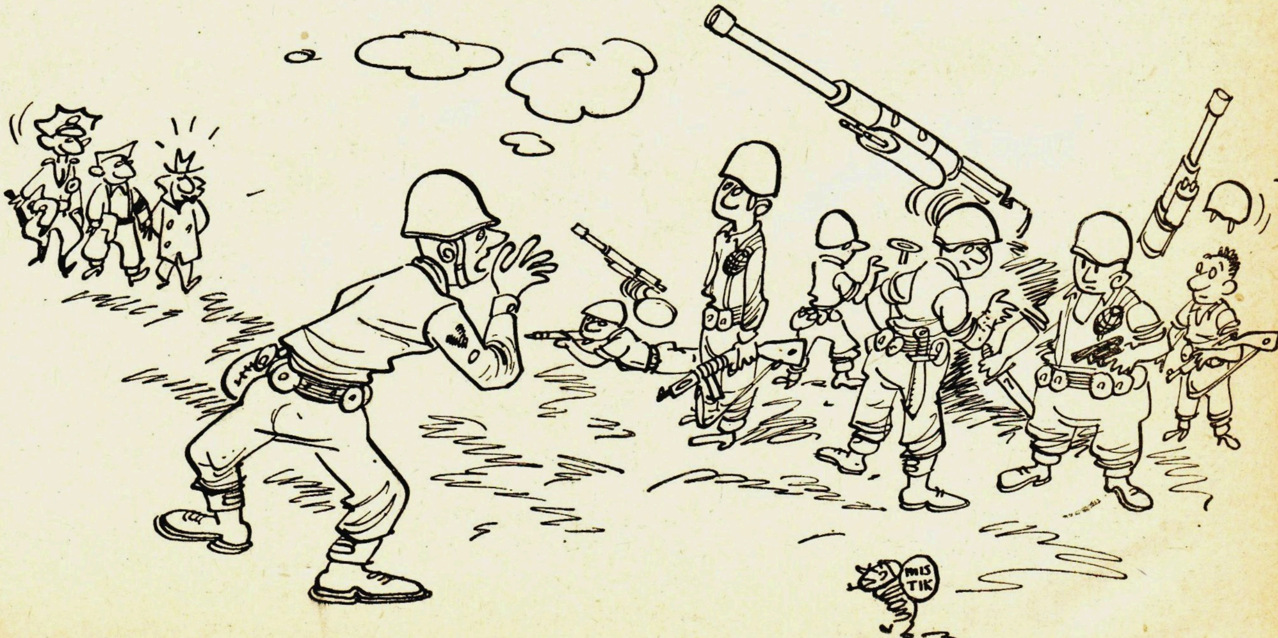
Ne içindeyim partinin
Ne de büsbütün dışında
Bilmiyorum ki, ben neyim
Derdim para kışında...

Altın bir rüya rengiyle
Pırıl pırıldır her şekil
Kâğıt fırıldaklar bile
Benim kadar dönek değil

Çenem propagandada
Hiç durmayan bir değirmen
Midem muradına ermiş
Ben de samur kürklü derviş.

Köküm partide bir sarmaşık
Olmuş, bunu sezmekteyim
Hapur, hupur, kaşık kaşık
Yeyip içip gezmekteyim.

Selâmi İzzet Sedes

HARP KARİKATÜRLERİ

— HEY SİLÂHLARINIZI SAKLAYIN ARAMA TARAMA EKİBİ GELİYOR

Her zeki insan gibi, geçinmek gayesiyle tahsil yapmanın mânâsızlığını anladığından, karnelerindeki sıfırları on yaparak evdekileri boş yere oyalayacağına, okuyamıyacağını resmen söylemiş ve kararının katiyetini ailesinin kafasına sokmak için.

— Eğer bir öğretmeni temizleyip kaatil olmamı istemiyorsanız bu sevdadan vazgeçin, demişti.

Bu hal karşısında onu okuldan alarak bir işe sokmayı düşünmüşlerdi. Okul kadar tatsız diğer bir dert... Meyhanesinde, kendilerinden faydalanılabilecek bir takım ensesi kalın zatlara veresiye içki veren açıkgöz amcasının tavsiyesiyle önce bir boyahaneye girmiş, fakat kaytarıcılığı yüzünden kazanların birine düşme tehlikesini atlatınca hiç vakit geçirmeden istifayı basmıştı. İçki cinslerinden bahsedeceği yerde, kafasından sarkan bir tutam saçın verdiği cesaretle felsefî fikirler yürüttüğünü sanan amca, onu haylazlık ve parazitlikle itham edince :

— Fakat amcacığım unutmayınız ki kazanmak için her şeyden önce yaşamak lâzım. İnsan bir kere boya kazanına düştü mü kaynar suya atılmış istakozlara döner. İstakoza dönünce de demin buyurduğunuz gibi Napolyon Efendinin «Para, para, para» diye sayıklaması para etmez.

Tavsiyelerinin bir bardak ıhlamur kadar şifalı olduklarını sanan amca, bu küstahca cevap karşısında köpürerek onu evden kovmuştu.

Neyse ki evle ilişiğinin kesilmesi yaza rastlamıştı. Parklar, ağaç altları ve çayırların serserilere bedava otellik yaptıkları yaz mevsimine... Güneş alabildiğine boldu. Hava, su bedavaydı. Yiyecek meselesini de edindiği kafadar bir dostun meharetiyle hallediyorlardı. Dostunun ihtisası kümesler üzerinde olduğu için tavuk kızartması ve yumurta yemekten bıkmışlardı. Kendi de yük vagonlarından kavun karpuz aşırmakta usta sayıldığından vitamin derdi de ortadan kalkıyordu. İyi kötü geçinip gidiyorlardı.

Bir gün, fazla sıcaklardan müteessir olan dostu, gündüz uykuları için seçtiği orta serinlikteki bir kütüphanede, tesadüfen büyük adam olmanın yollarını gösteren saçma bir kitap okuyunca, ruhî bir sarsıntı geçirerek ona :

— Azizim, demişti, biz uyuyoruz, anladın mı uyuyoruz.

— Uyumak güzel şeydir de ondan.

— Fakat okuduğum kitapta ne yazdığını biliyor musun?

— Hayır.

HİKÂYE

BÜYÜK ADAMLAR

Bülent Oran

— Tabi nerden bileceksin. Sen de okulun arka kapısından çıkmış haylazın birisin. Kitap, uykunun yarı ölüm olduğunu yazıyor.

— Bütün kitapların canı cehenneme. Sen traşı kes de ağzındaki baklayı çıkar.

O zaman dostu, pantalonuyla karnı arasından tere bulaşmış bir kitap çıkaraark :

— Şunu bir oku bak, demişti. Büyük adam olmanın yolları.

— Yahu büyüğünü bırak bir yana, biz daha şöyle yarım yamalak bir adam dahi olamadık.

— Olamadıksa oluruz. Okuyunca göreceksin kitapta adı geçen meşhurların hepsi vaktiyle bizim gibi serseri imişler. Hiç birinin de tek meteliği yokmuş.

Dostu, kütüphanede uykusunu feda ederek okuduğu bu kitap hakkında tefsirlerde bulunarak, meşhurlarla, serserilik ve parasızlık gibi aynı noktadan hareket edileceğnie göre ortada yükselmemek için bir sebep görememekteydi.

— Azizim, demişti; sen istersen gene o miskin hayatına devam et. Bak kışın eli kulağında... Sen daha meslekte yenisin. Rüzgâr buv etti mi vücudünün içini değil tek gazete, bütün matbuatı doldursan gene para etmez. Ayazladığının resmidir.

Bu hayırlı dostunu, miras bakımından pek çelimsiz olan ailesi gibi terkedemiyeceğinden, kapağı, terden çamaşırcı kadınların elleri gibi buruşmuş olan kılavuz kitaba uzanarak şöyle bir göz atmış.

— Peki şeker kardeşim, madem ki sen istiyorsun, hatırın için büyük adam olmaya bile razıyım, cevabını vermişti. Fakat önceden söyleyim ki benim bu hususta en ufak bir malûmatım bile yok.

— Sen orasını bana bırak. Elimizde şu eser olduktan sonra neden korkuyorsun. Bütün iş cesarette.

Sonra, meskeninin tavanı olan bulutsuz göğe bakarak :

— Artık küçük işlere paso, diye mırıldanmıştı: Bundan sonra tavuk çalmağa da veda edeceğim. Bu biraz zor olacak. Fakat ilerde meşhur bir insan olunca zevkimi tatmin için gene tavuk çalarız. Tabi amatör çapta...

Konuşması o kadar hararetli ve uzun olmuştu ki, parkta rahatları kaçan diğer müşteriler dayanamıyarak :

— Ulan eşşek oğlu eşşek, susacaksan sus, yoksa dediklerini yapamadan barsaklarını toplar cennetin yolunu tutarsın ha, diye çıkışmışlardı.

Bu esrarkeşlerin barsak akıtmak hususundaki ustalıklarını iyi bildiği için istikbal hakkındaki gevezeliklerini rüyasına saklayarak, yarısı Hürriyet, öbür yarısı da Akşam gazetesinden ibaret olan yatağını sererek uyumuştu.

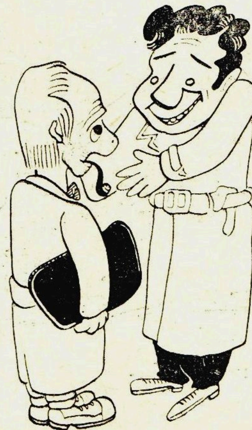
Sabahın ayazında kendilerine geldiklerinde, çiğden tutulan adalelerini uğarlarken kış görmemiş acemi serseri :

— Harekete geçmek için karar verdin mi, diye sormuştu? Meselâ na-

TİYATRONUN DÜNKÜ VE BUGÜNKÜ TESİRİ

— ŞEHİRDE TİYATRO HA NEUZÜBİLLÂH!

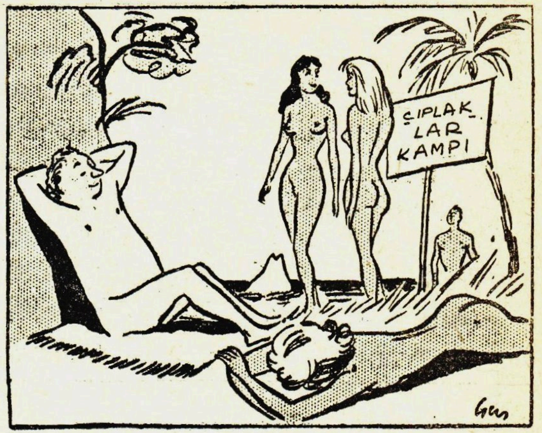

— ŞEHİR TİYATROSU MU? BIRAK ALLAHINI SEVERSEN!

Orhan Doğu

KIYAFET BALOSUNDA
— MÖSYÖ VE MADAM DURANO!

BÜYÜK TERZİ ÇIPLAKLAR KAMPINDA

sıl bir büyük adam olacağız. Hangi cinsten? Zengin bir tüccar mı, yazar mı, mucit mi, yoksa devlet adamı mı?

Öbürü gülerek çıkışmıştı :

— Tam da buldun be mübarek. Bizde de bunları olacak surat var ya. Bak şu aynaya... Hah... Şimdi söyle bakalım, şu lodos balığını andıran yüzünde devlet adamı olabilecek cevher var mı?

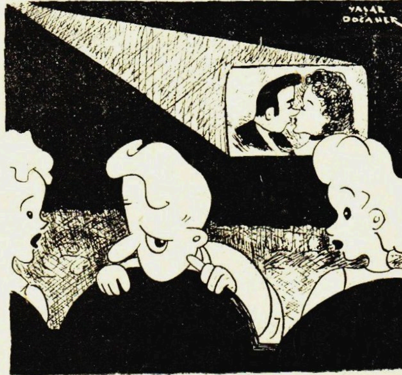
— Yok... Üstelik de sivilce çıkmış. O kart horoz mideme dokunmuşş olacak. Peki ama bana ne çıkışıyorsun yani... Büyük adam olmağa beni kandıran sensin.

— Benim tabii ama malûm ya eşeğe binmenin de bir usulü vardır. Biz ancak kendi çapımızda büyük adam olabiliriz. Meselâ düşün bir kere ben bir devlet reisi olabilir miyim? Şahsen dört adet ineğe bile başkanlık edemem. Bizim yapacağımız şey mesleğimiz hudutları dahilinde yükselmektir. Ben, tavuk yerine daha büyük hayvanlar çalmanın yoluna bakacağım. Hem tavuk küçüktür ama namussuz çok çok huysuz hayvandır. Rutubetten nem kapar... Hemen başlar patırdıya. Artık böyle ufak şeyler için tehlikeye atılacağıma meselâ at, öküz vs. gibi cinsler üzerinde çalışacağım. Bak hakkını vermek gerekirse senin de yük vagonları üzerindeki ihtisasın yabana atılmaz. Mühürleri öyle bir koparışın var ki cidden takdire değer. Cebindeki resimleri görmeseydim senin öyle iyi bir aileden geldiğine inanmazdım doğrusu. Çünkü senden başka hiç bir hanım evlâdı, öyle el çabukluğuyla yük vagonu soyamaz. Hanım evlâdı dedim diye kızmıyorsun ya.

— Hayır.

Sonra, öğleye kadar oturup kitabı bir kere daha okumuşlardı. Güneş tepelerine çıktığı zaman yaptıkları karşılıklı telkinlerle hırsızlığın ciddî bir meslek olduğuna, zaten ticaretten devlet işlerine kadar her işin içinde bir miktar bit yeniği ve dolandırıcılık bulunduğuna kendilerini inandırmışlardı. Rehber.

— Bütün mesele çalınacak şeyi iyi tasarlamak ve doğru dürüst plân hazırlamaktır... Kitapta o general ne diyordu? Askerlerini işe yarar bir şekilde öldürmek isteyen her kumandan önce iyi bir harp plânı hazırlamalıdır. Biz de öyle yapmalıyız.

MAHCUP

Yaşar Doğaner

Bu plân hazırlığı gece yarısına kadar sürmüştü. Hem de oldukça patırdılı olarak. Duvarın dibindeki esrarkeşler bir gece önceki münakaşanın hâlâ devam etmesi karşısında, berduşluğun da artık çoluk çocuk eline kaldığını, böyle giderse rahatça dalga geçilebilecek tek harabe bulamıyacaklarını hesapladılar. Kabakçıların kabadayısı :

— Bana bakın zırtapozlar, son defa söylüyorum, ya defolup başka yerde anırın, ya da...

Onlar da adi serserilerle kapışmaktansa, büyük vurgunlar için enerji kazandıracak rahat bir uykuyu tercih ederek gazetelerini serip uzanmışlardı.

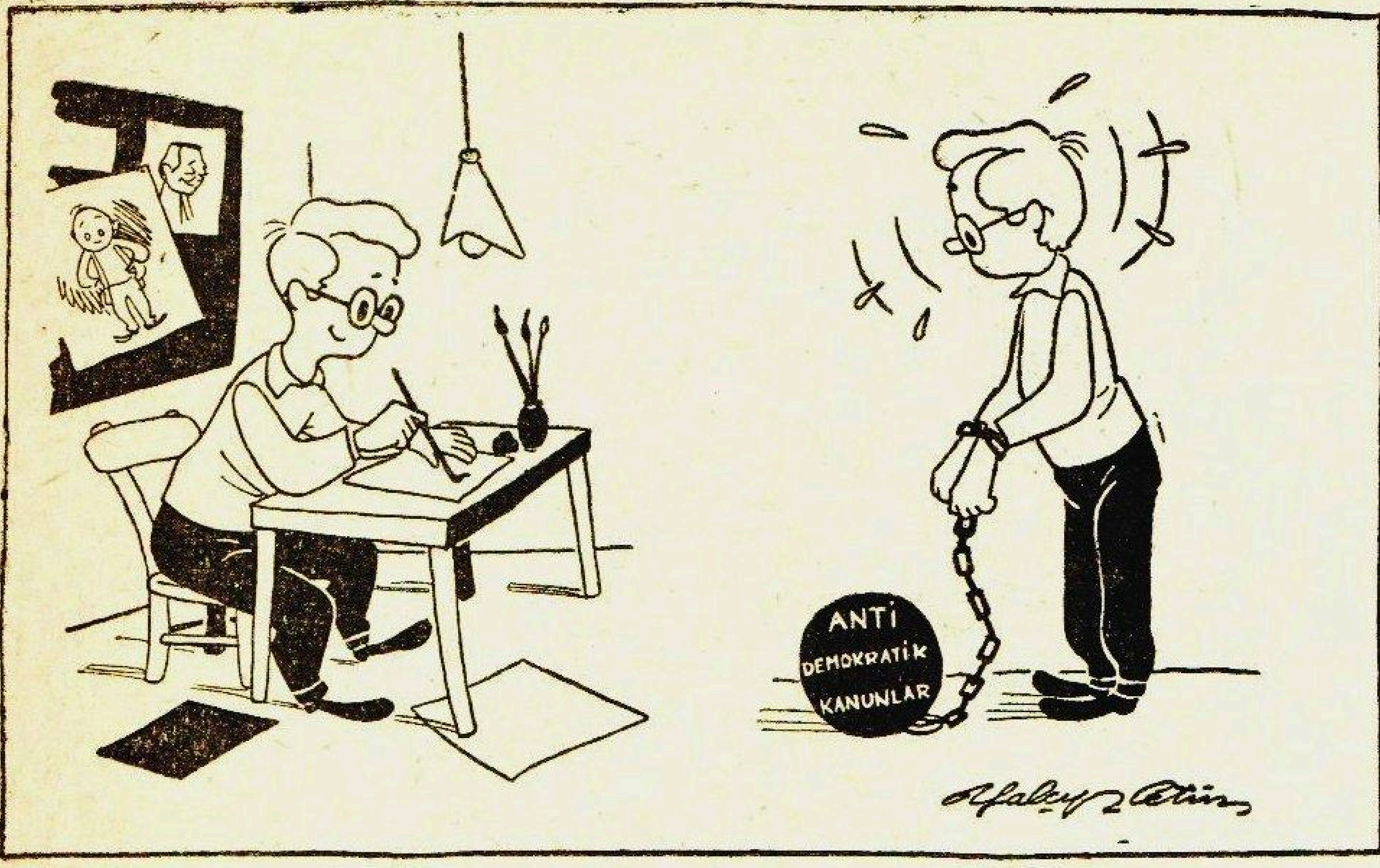
Dalgacıların başı böyle hırtlamboların soygunculuk tasarlamalarını bir izzetinefis meselesi addettiğinden :

— Şu iki muzcuyu biraz yolalım, demişti. Hem uykuları da külçe gibi ağır mübareklerin.

Onlar rüyalarında inek çalar, yük vagonları boşaltırlarken üstlerindekiler de usta eller tarafından birer birer çıkarılmıştı. Daha sabah olmaya kalmadan soğuğun tesiriyle uyandıkları vakit:

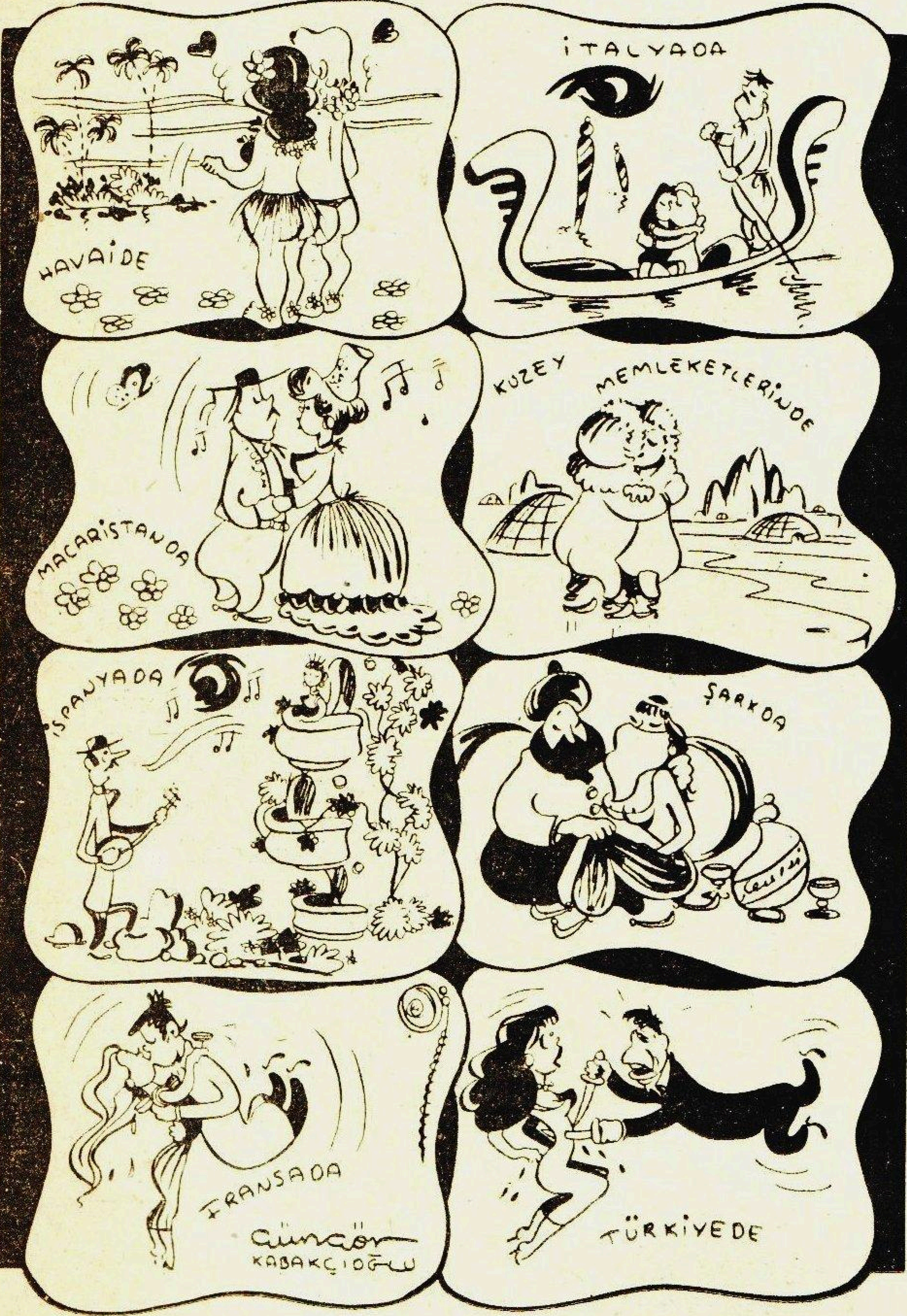
— Vay canına, demişlerdi; bir donla kalmışız.

Ve sabahın ilk ışıklarıyla beraber, büyük adam olmak için her şeyden evvel, nasıl olup da birer elbise tedarikleyecekleri hakkında yeni plânlar hazırlamaya başlamıştılar.

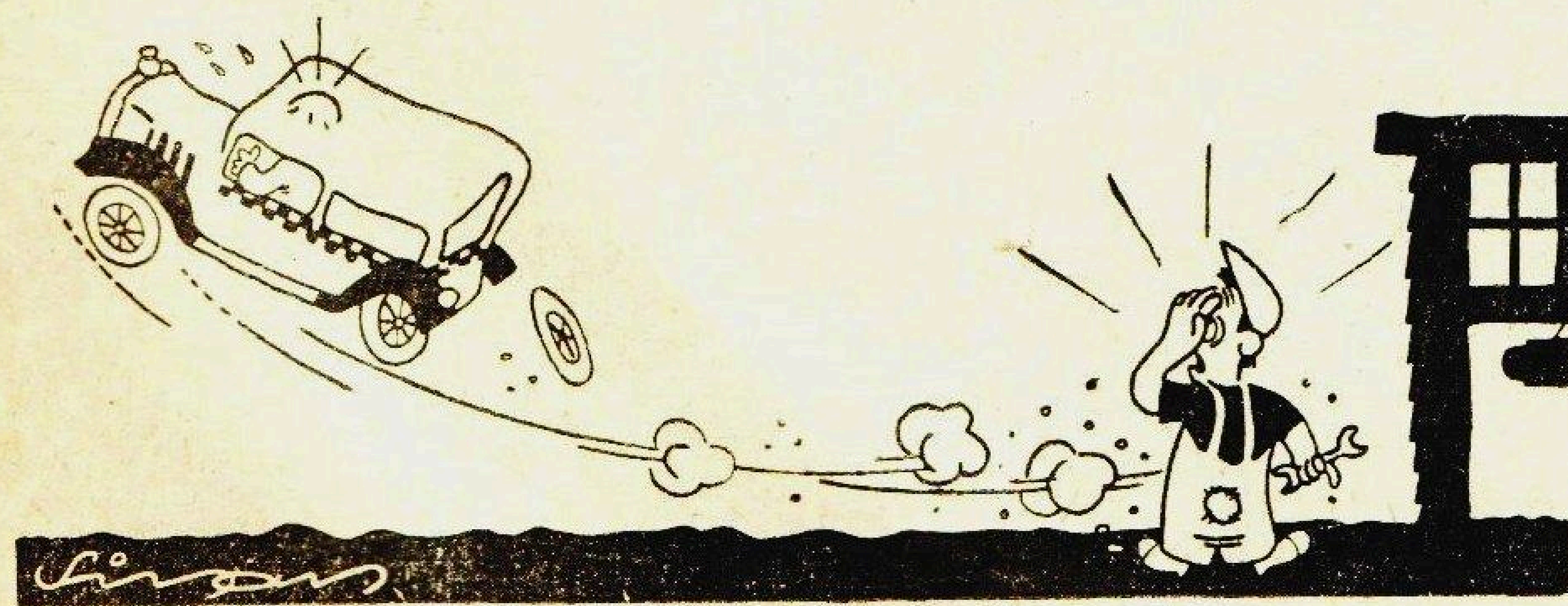
SANAT ALTIN BİLEZİKTİR

Yalçın Çetin

BİZDE VE DÜNYADA AŞK

G. Kabakçıoğlu

— EYVAH YANLIŞLIKLA TAYYARE MOTORU TAKMIŞIM!.

S. Bıçakçıoğlu

DANTELLİ ŞEMSİYE

ROMAN

14

CAHİT UÇUK

VII

Aşkınaz

Ali Hüsrevin yatak odasına geçmek için ilk önce, oturma, okuma, dinlenme kısmı diye döşediği birinci odaya girmek lâzımdı. Yerde zemini açık yeşil bir İran halısı seriliydi. Orta boyda çekmeli yassı bir konsol ayna, bir yazı masası ve el altında bulundurmağı sevdiği kitapların kütüphanesi, bir kaç koltuk genç adamın zevkine göre döşediği odanın bütün eşyasıydı. Duvarlarda dünün, bugünün meşhur hattatlarının üç yazısı ve seyrine doyamadığı bir iki gravür.

Ali Hüsrev, odasına girince, doğru yazı masasına yürüdü. Yazı masasının mavi astarlı, beyaz dantel abajurlu lâmbası — anneciği elleriyle yapmıştı Ali Hüsrev bu abajurun ışığında çalışmağı pek severdi. — yanıyor, uçuk mavi ışığında «Ahu» nun altınları, aylı gecede yeşil yapraklara benziyordu.

Ali Hüsrev, eğilerek onları birer birer eline aldı. Muhayyel bir halkaya takıyor gibi sıraladı. İçi neşe, ümitle sıcaktı. Yazıp besteleyiverdiği şarkı, aksi sedalarla yüreğindeydi. Annesi de beğenmişti. Onun beğenmesi, altının mihenge vurulması, şarkının söyleneceğinin delili idi. Sabah ilk işi bir kere daha musiki odasına kapanarak şarkısını notaya geçirmek olacaktı. Sonra küpelerle beraber «Ahu» ya.

Altınları okşayan parmakları torbasına yerleştirdi. Yazıhanenin dolabındaki küçük kasaya kilitledi.

Artık yatmalıydı. Heyecan sağnakları ruhuna çarpa çarpa onu yormuştu. Uyumasa bile, uzanıp bir şeyler okumalıydı.

Gevşek, rahat bir esnemeyle gerinerek yatak odasına geçti.

Gece dolabının üzerindeki şamdanın pembe gül yaprağı renkli ışığı, odaya müphem bir buğu aydınlığı serpmişti.

Ali Hüsrev, tepesi kubbe cibinlikli, yüksek geniş yatağına doğru ilk adımını atmıştı ki, irkilerek duraladı. Ecdat yadigârı büyük, şâhâne karyolanın ayak ucunda narin, beyaz bir hayat durmaktaydı. Sırtında yerlere kadar uzun bürümcükten bir gecelik vardı. Odanın loşluğunda bile parıldayan başaklardan örülmüş kadar sarı bir çift kalın örgü. Omuzlarından dizlerine inmişti.

Ali Hüsrev, dolabın üzerinden şamdanı alarak kıza yaklaştı. Samur kirpikleri yarı örtülüydü. Sanki ıslak

ıslak birbirlerine yapışmışlardı. Rengi uçmuş beyaz yüzünde koklansa yakıcı karanfil kokusu duyulacak hissini veren, renkli taze bir ağız, kanatları titrek güzel bir burun.

Kızın vücudünden sıhhat, gençlik sıcak sıcak taşmaktaydı. Ali Hüsrev, şamdanı yatağın ucuna bıraktı. Yandan vuran ışık bürümcük geceliğin şeffaflığını iten bir çift pembe yuvarlağa çarptı.

Ali Hüsrevin sağ eli iradesinin dışında uzandı ve avucu körpe göğse kapandı. Avuciyle örttüğü bir taze göğüs değil de, çarpan bir yürekti sanki. Bu zonklıyarak vuran kalp, Ali Hüsrevi ateşleyiverdi. Eğildi. Kızın solgun yüzünü dudaklariyle araştırdı ve dudakları kızın dudaklarına rastlayınca onları örtüverdi. Fakat öpüş ancak biran sürdü.

Ali Hüsrev, çırpınan, silkinen kızdan ayrılarak bir adım geriledi ve onun yüzüne baktı. Aralanan samur kirpiklerin ardındaki zümrütlerden yaşlar, yağmur yağmur akıyordu.

Kız, dokunulmak istemiyordu. Yanakları büsbütün beyazdı. Vücudü görünür şekilde titriyordu.

Dikkatle daha dikkatle kıza bakan Ali Hüsrev, Aşkınazın sallandığını gördü. Bayılıyor, düşecek sanarak yardım için uzanıyordu ki, kız, kendini onun ayakları dibine atıverdi. Hıçkırıklar, kederli, muztarip hıçkırıklar, boğuk boğuk, yaralı yaralı hıçkırıklar. Bu hıçkırıklar cam kırıkları sivriliğiyle Ali Hüsrevin yüreğine battı. Bu çocuğun neyi vardı böyle? Hasta mıydı? İçinde fırtınalar kopan bu fülyacığın kalbini mi kırmıştı? Öyle ya ne hakkı vardı. Bir dağ başı pınarına yanan dudaklarını yapıştırır gibi, susuzluğunu gidermeğe kalkmıştı. Ne hakkı vardı. Ne zamandanberi vahşileşmişti? Hani «Ahu» ya âşıktı? Hani başka hiç bir kadını gözü görmiyecekti?

Ali Hüsrev, kendi içinden taşan lânet yıldırımlariyle pişman, eğilerek kızı yerden kaldırdı. Islak zümrüt bakışlar korku korku gözlerine bakıyordu. Artık, dolaptan bir ipek robdöşambr alarak, kızın yarı çıplak vücudünü sardı. Bir koltuğa oturttu. Surahiden bir bardak su doldurarak içirdi. Sözle değil, fakat her haliyle ona korkma diyordu. Kızın titreyişleri yavaş yavaş sindi. Göz yaşları akmaktaydı. Ama artık korkmuyordu.

Ali Hüsrev, konsolun üzerindeki lâmbalardan birini yaktı. Sonra bir sandalya alarak kızın karşısına geçti. Altın örgüleri ,yaşlarla ıslak ince, solgun yüzü, ürkmüş bakışlariyle yuvadan düşmüş bir güvercin, anasını kaybetmiş küçük bir kıza benziyordu.

Ali Hüsrevin yüreğine batan pişmanlık duyguları keskinleşti, sivrildi. Kendinden nefret, tiksinme sonuna hissinin son hududuna kadar vardı. Nasıl olmuş da bu körpe kıza dokunmağa kalkmıştı? Tekrar bir nedamet ürpertisi vücudünü sarsarak geçti. Kıza eğildi. Onun da robdöşambrı üzerine bastıran ellerini avuçları içine aldı. Küçük beyaz eller yumuşak bir teslimiyetle gevşemişti.

— Şimdi söyle bana dedi. Derdin nedir?

Kız, bu sesteki şefkat sıcaklığiyle yeniden boşandı. Küçük hıçkırıklarla omuzları sarsılmağa başladı.

Ali Hüsrev, sabırla bekledi. Ellerini bıraktı. Cebinden çıkardığı ince keten mendilile göz yaşlarını kuruladı.

— Olanları unut çocuğum, dedi. Derdini anlat... Belki devasını buluruz...

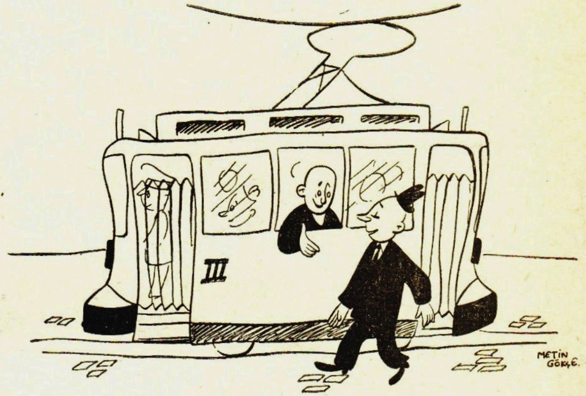
Kızın gözleri ışıklanıverdi. Elleri Ali Hüsreve uzandı. İkisini birden tutup dudaklarına götürdü. Öptü. Tekrar bıraktı. İç çeken bir sesle :

(Devamı var)

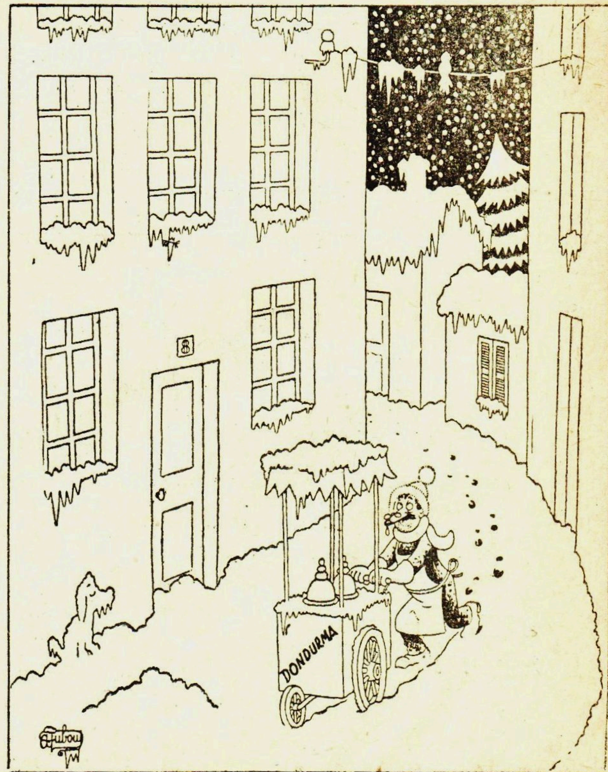

YAZISIZ *M. Aksel*

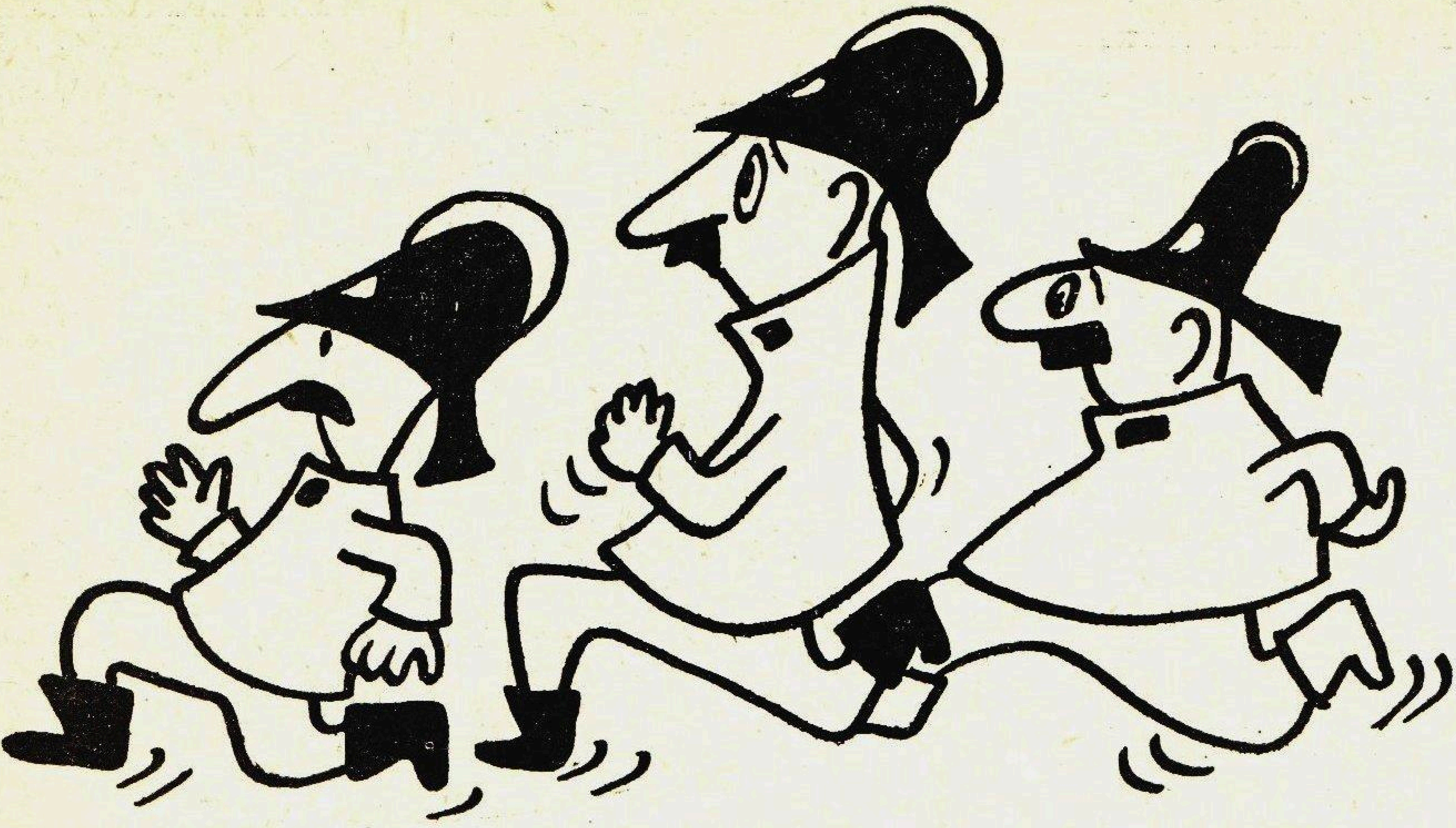

TRAMVAYDAKİ — NE OLUR AGÂHCIĞIM ROMANIN ÜÇÜNCÜ CİLDİNİ DE ANLATIVERSENE!..

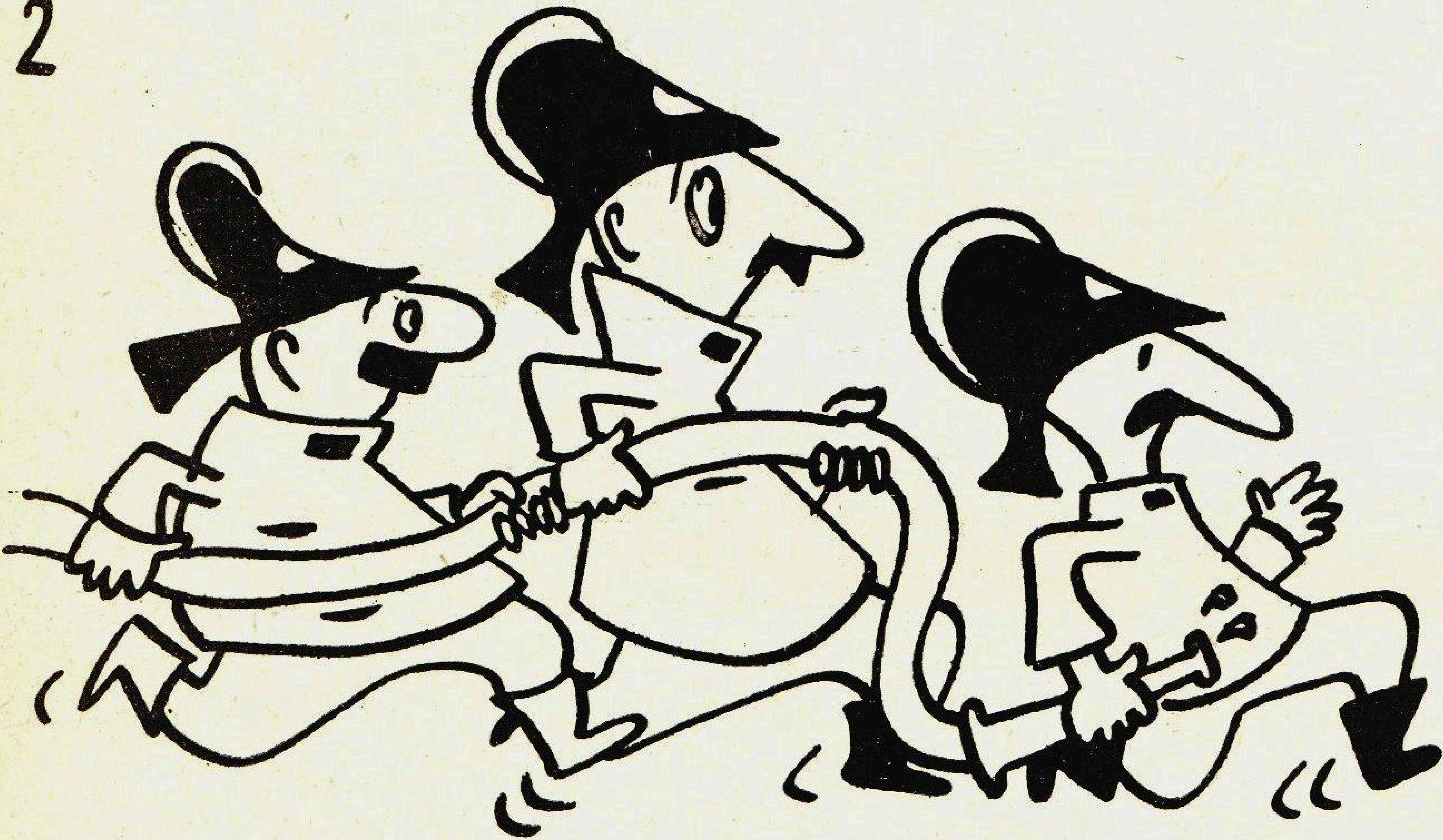

YAZISIZ ***Dubout***

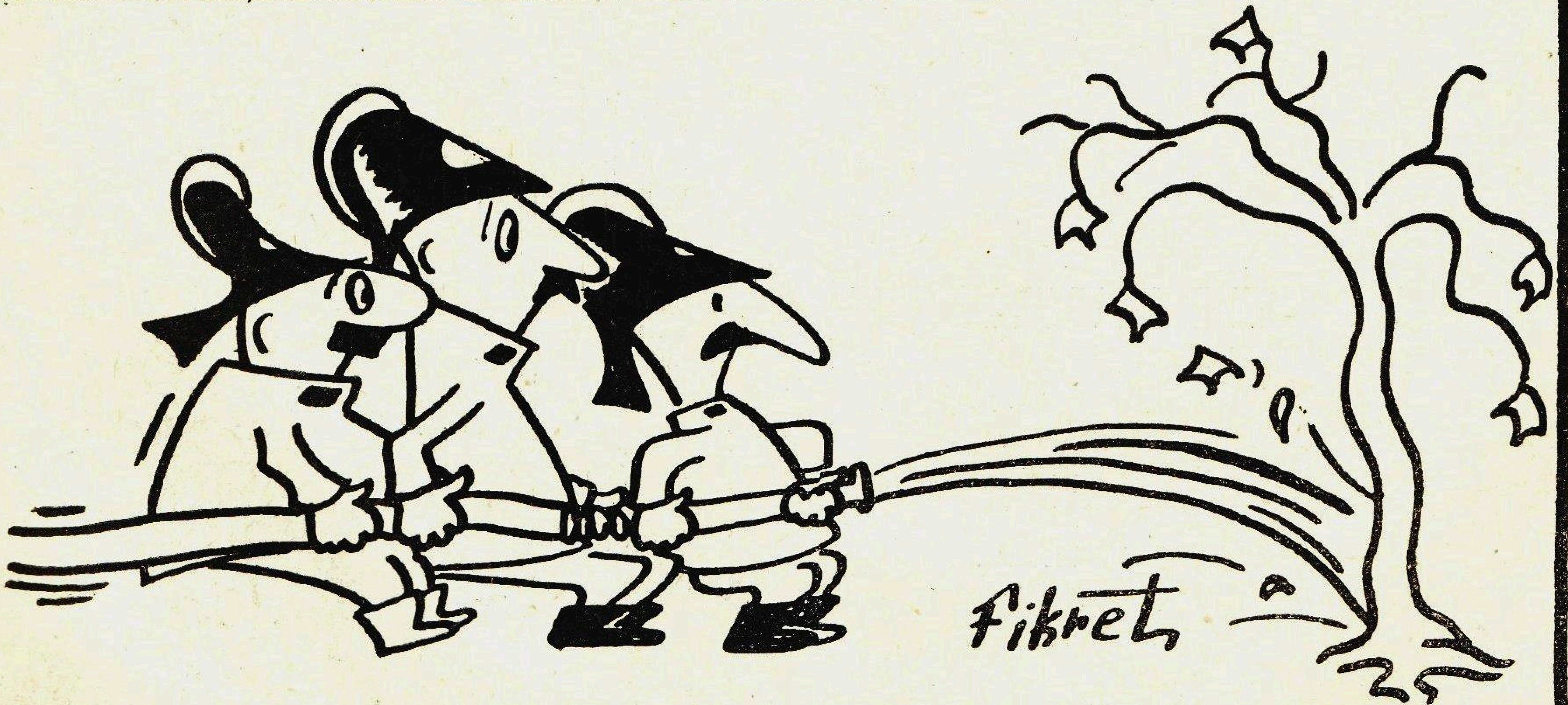
1

2

3

F. Özelçi

DEMOKRAT AİLE

(Sahife 9 dan devam)

Neclâ — Viva Nejat! (Babasına döner) Papa! Kaçakçı Hacı İsmail Bey naylon kilotlarımın, skandalımın, bikinimin faturasını göndermiş; onları ödeyiver, pliz!

Apti Bey — Muhterem kerimem, bey biraderin hele şu mağaza hesaplarını bildirsin de, taksite bağlayıp öderiz elbet...

Neclâ — Kel mantalite, mon Diyö, kel mantalite! Mon frerimiz hesapları çıkaracakmış da, instolmıntla ödeyecekmişiz.. Kel banal paran! Valla papa, ben o faturaları, Cafer Remzinin öğlu Siyavüş'e nasıl olsa ödetirim...

Recai — Moruk be! Şu bizim ortağı öyle bir mandepsiye bastırdım ki, değme gitsin... Açıktan bir 5000 papeli iç ediverdik. Avalın ruhu bile duymadı.

Apti Bey — Deme! Beleşten bunca dünyalık ha? Yaşşşıyasın! (Karısına) Hanım! Min gayri haddin verdiğimiz terbiyenin, görgünün mükâfatını veled-i zinâmız böylelikle kesbi iade etmiş bulunuyor. Mahdum! Paracıklarım nerde?

Recai — Ohooo.. Seninki paracıklarını sayıklıyor! 5000 papel 24 saat dayanır mı be zangoç? 2000 ini barbuta, kılıca zula ettik, 1000 i Ahıkapılı Cevriye'nin gerdanına yapıştı, 500 ünü iğfal ettiğimiz kızın babasına haraç verdik, 1500 ünü de yankesicilere çarptırdık; anlarsın ya? Hele sen bir 1000 lik uçlan da. (Neclâya döner) Ha, bacı, Doktor Gebeşyan'ın selâmı var; dün gece esrarkeş Niyazinin bodrumunda gördüm: Neclâ Hanım kürtaj neticesinden memnun mu? Diye soruyor.

Apti Bey — Kürtaj da ne?

Nazlı Hanım — Aman bey, çok cahilsin! Neclânın Hidayet Beyden peydahladığını aldırdık ya.. Ameliyatı yapan doktor selâm göndermiş.

Apti Bey — Fesüphanallah! Ne günlere kaldık Yarabbim? Erzurum taraflarına kırmızı kar yağmış, Artvin'e yılan yağıyormuş.. Başımıza taş yağmadığına şükredelim! (Oğluna döner) Sen bari bu ehl-i küfrâna uyma evlâdım!

Recai — Tıraşı kes be moruk! Ne dedikse onu yap. (Ayşeyi göstererek) Şu nimet gözüme dizime dursun ki; İskorpit Rıfkı, Kitapsız Süreyya, Ayıboğan Bekir, Sustalı Recep zulada işmar bekliyorlar.. Kelkenezlik ettiğini şöyle ufaktan bir çıtlattım mıydı, seni diri diri gömüp, karını kızını dağa kaldırırlar!

Apti Bey — (Sakalını sıvazlar) Âlicenap oğlum, anlaşılan şu küpü bana doldurtmıyacaksınız...

Recai — Ulan, ukalâlık etme işte... Ambarda pinekliyen çürük nohutlara perakende fiyatına müşteri buldum.. Penisilin diye piyasaya sürdüğümüz naftalinler karaborsada kapışılıyor.. İstifteki şekeri yüzde beşyüz kârla elimizi öpene okutacağız. Nankör deyyus, daha ne dırlanıp duruyorsun?

Apti Bey — (Yerinden hoplar, oğlunun ayaklarına kapanır) Velinimetim, sebeb-i servetim! Ben ettim, sen etme! Affet babacığını! Sen bin mi istemiştin? Olmaz öyle şey; delikanlı kısmına bin lira yetmez! En aşağı iki bin olmalı..

Nazlı Hanım — (Gelir, kocasının kulak tozuna bir tekme vurur) Biz gidiyoruz. Sen de Ayşeyi al koynuna, zıbar!

Neclâ — (Ayak parmağıyla babasını gıdıklar) Oruvar, papa! Eğer canın sıkılırsa benim gizli hatıralarımı oku.. Memuarım konsolun alt gözünde ;kirli çamaşırlarımın içinde saklı.

Apti Bey — Güle güle refika-i mukaddesim! Oruvar monşerli kerimem! Canım, ruhum, muhteremlerim, Baybay!

Ayşe — Anahtarı kapının üstünde bırakın; saat 8 de dostum gelecek!

Recai — Kocakarı, senin zibidi âşıklara, Neclânın züğürt bopsitillerine çok çok selâm...

Apti Bey — (Oflaya, puflaya yattığı yerden doğrulur) Bismillâhirrahmanirrahim! Mahdum, gel de, faizle para verdiğimiz muhterem zavallıların listesini çıkaralım.

PERDE

Birinci sınıf masör

NECDET PERTEV AKKAN

Evlerde masaj yapar.

Hamalbaşı, Kaplan sok. No. 5

Tel: 25742

41 BUÇUK İLÂN ŞARTLARI

İlân sayfalarında cm. si 3 Lr. - İç sayfalarda .. Lr. - Arka kapak (renkli) 300 Lr. - Kapak içi 200 - Yarım sayfa 100 - dörtte bir sayfa 50 Lr. dır.

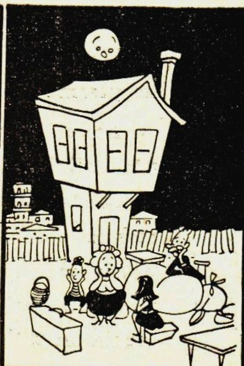
DÜDÜKLÜ TENCERE

Metin Eloğlu'nun şiirleri

100 krş.

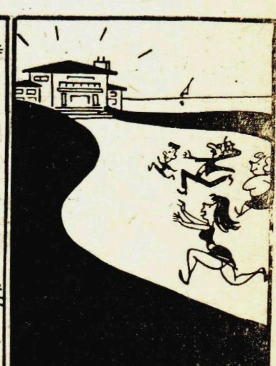
P. K. 77 den temin edebilirsiniz.

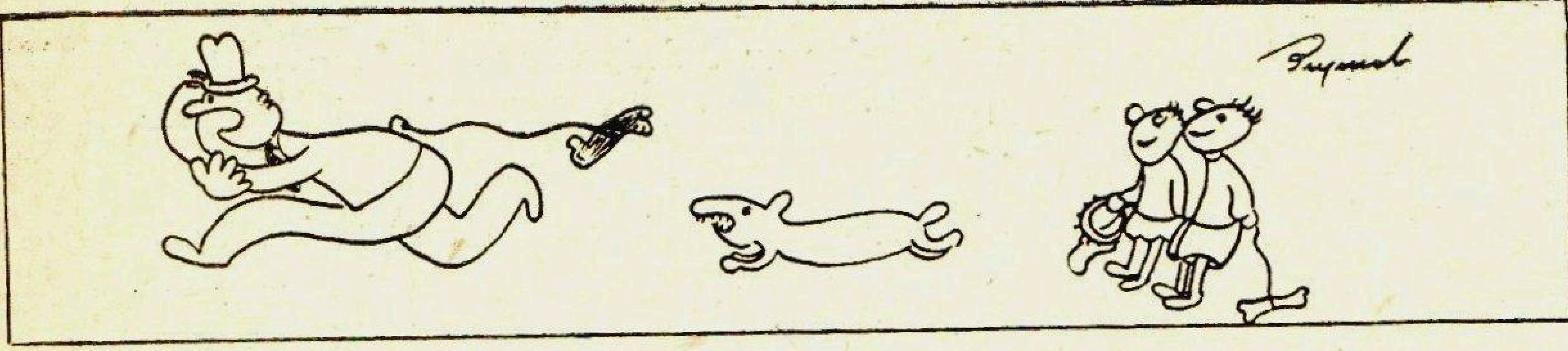

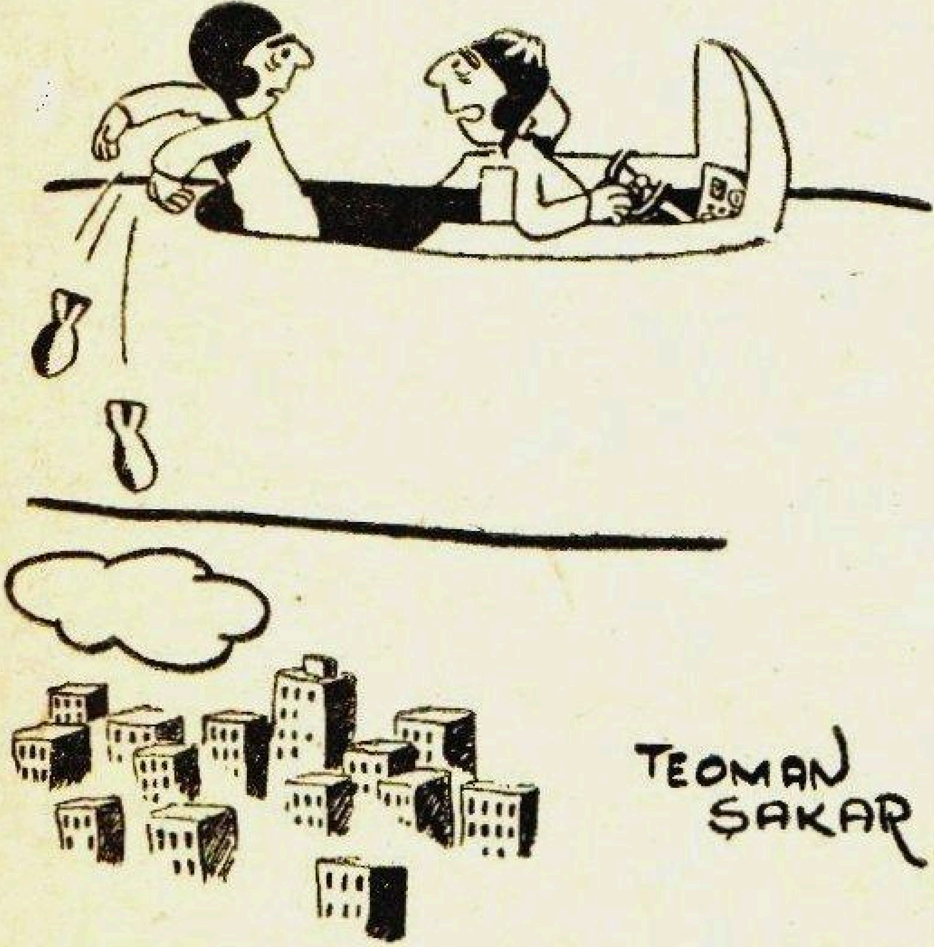

YAZISIZ

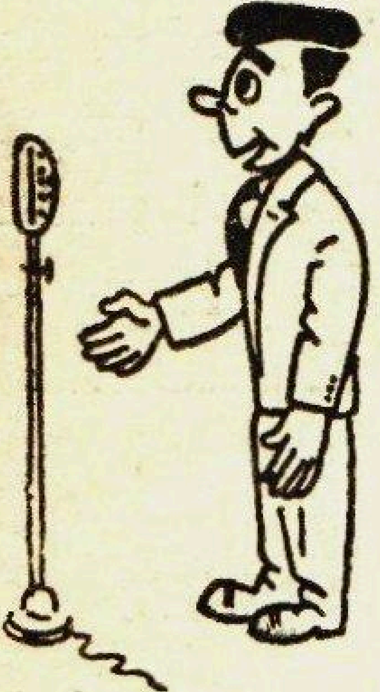
Beytullah Heper

— NE YAPTIN YAHU REKLÂM KÂĞITLARINI ATACAKTIK!

— YÜZ PARA HA!.. SADAKA MI VERİYORSUN BE!..

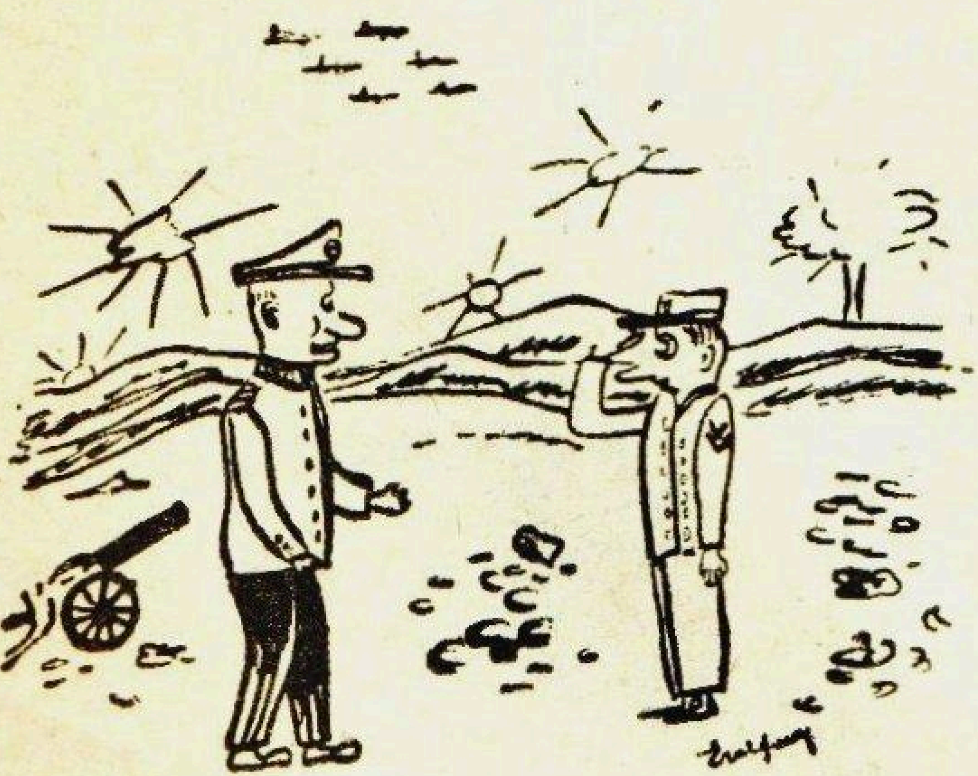

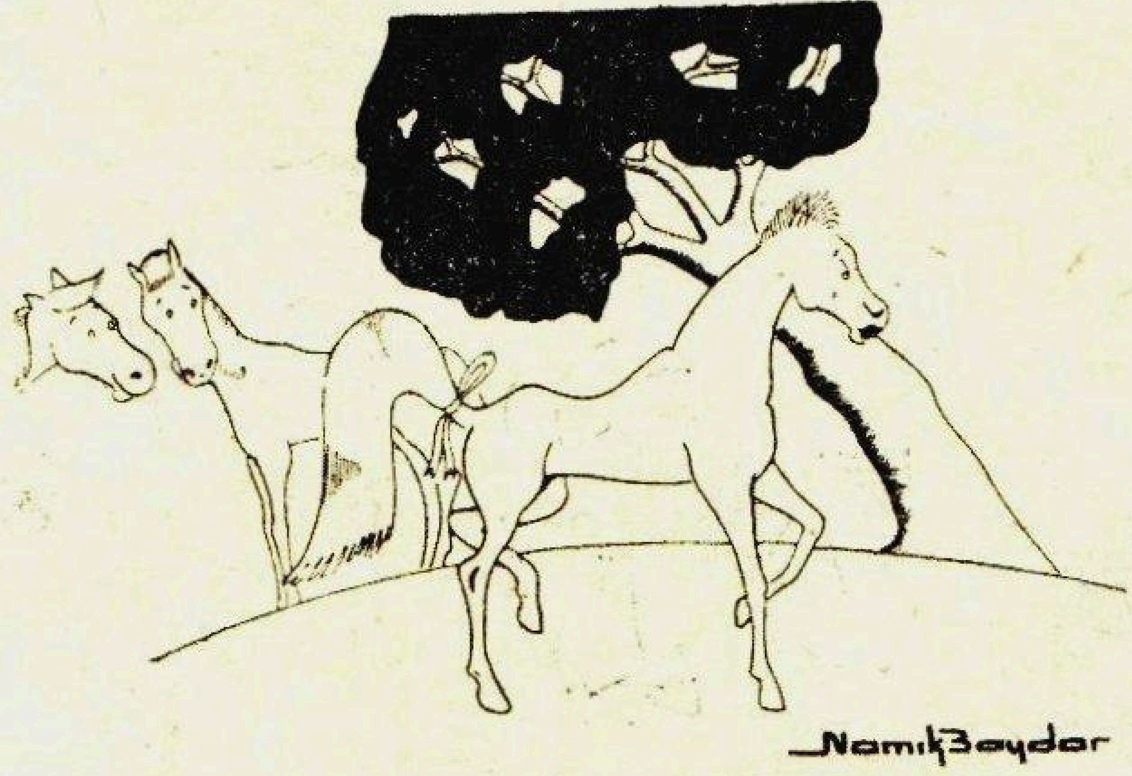

YAZISIZ

— KOMUTANIM CEPHANE BİTTİ.

— AMAN BİTTİĞİNİ BELLİ ETMEYİN ATEŞE DEVAM EDİN!

— OOO... SENİNKİ ŞEHİRDEN DÖNÜYOR!

Namık Baydar

OKUYUCULARIMIZA

41 BUÇUK elinizdeki bu 15 inci sayısı ile birinci cildini tamamlamış bulunuyor.

41 BUÇUK'un bu 15 sayısının ne değerde olduğunun takdirini okuyucularımıza bırakıyoruz. Ancak şunu söyliyelim ki, biz gerek baskı gerek muhtevanın «en iyisi» olması için elimizden geldiği kadar çalıştık.

Kapak klişelerini renk güzelliğini temin bakımından «emisyon» denilen usulle çektirdik, tertip, baskı, kâğıt güzelliği bakımından hiçbir fedakârlıktan kaçınmadık. En iyi imzaların en güzel çizgi ve yazılarını okuyucularımıza sunmak için gayret ettik.

Bunların karşılığını görmemiş değiliz. 41 BUÇUK bu haliyle piyasada en seçkin okuyucu zümresi tarafından en fazla okunan mizah mecmuası haline gelmiştir. Maamafih hemen şunu da ilâve edelim ki bütün mizah mecmualarından üstün olan bu satış dahi bize kazanç ve kâr temin etmekten uzaktır. Dünyanın her yerinde ağırbaşlı mizahın okuyucusu olan münevver zümre memleketimizde pek masraflı olan 41 Buçuk gibi bir mecmua için kâfi derecede genişlememiştir. Mizahın başlıca şartı olan siyasî müsamahadan ise daha çok uzakta bulunuyoruz.

Bu sebeplerle birinci cildimizin sonu olan bu sayımızdan itibaren neşriyatımızı şimdilik tatil ediyoruz.

Bütün okuyucularımıza gösterdikleri alâka dolayısiyle teşekkürü bir borç biliriz.

Temennimiz 41 BUÇUK'u pek yakında daha mütekâmil bir çehre ile karşılarına çıkarmaktır.

Abone için müracaat edenlerin gönderdikleri bedeller iade edilecektir.

Ellerindeki kolleksiyonları ciltletmek isteyen okuyucularımız idarehanemize müracat ederlerse en ehven bir fiyatla en zarif ve itinalı şekilde mecmualarını ciltlettirebilirler.

Şimdilik Allahaısmarladık!

ADAMIN BİRİ LOKANTAYA GİTMİŞ...

Orhan Doğu

(Sahife 5 den devam)

— Allah rahatlık versin, dedi ve yorganı başına çekti.

Fottsenlopper yavaş yavaş masasına yürüdü, rövelmerini çıkardı ve karısının üzerine beş el ateş etti. Ertesi gün mahkemede hâkim ona cinayeti niçin işlediğini sorunca :

— Çünkü ona söylemek istediğim gülünç hikâyeyi dinlemek istemedi.

Dedi. Hâkim :

— Böyle bir şeyi de hiç işitmemiştim, dedi; anlatacağın hikâye ne idi?

Fottsenloppern elini cebine soktu :

— Efendimiz, dedi, adamın biri lokantaya gitmiş ve...

— Dur bakayım şunu anlatmayacak mısın? Adamın biri lokantaya gitmiş, piliç istemiş, gelince :

«Yahu bu piliç soğuk» demiş, garson da : «Ne ümit ediyordunuz. Zavallı öleli üç hafta oldu.»

— Hayır efendimiz. Bu bambaşka, değişik bir hikâye. Adam lokantaya girmiş ve...

Hâkim tokmağı vurup :

— Asılmayı beklerken anlatacak çok zaman bulursun, dedi.

Asılacağı gün geldi. Fottsenlopper'e son arzusunun ne olduğunu sordular; gülümsedi, bir elini cebine soktu :

— Son arzum size bir lokanta hikâyesi anlatmamdır, dedi; adamın bi irlokantaya gitmiş, balık ısmarlamış. Hesabı görünce garsona...

Tam bu sırada Fottsenlopper'in avukatı koşarak geldi ve bağırdı :

— Durun, durun. Validen af kararını getirdim.

Cellât affı okudu ve mahkûma döndü :

— Serbestsiniz, dedi.

— Fakat bırakın da hikâyemi bitireyim. Adam lokantaya girmiş ve...

— Bu şehirde hikâye dinlemeye ait bir kanun yok. Haydi pılını pırtını topla da defol.

Albert Fottsenlopper hücresinden gülümseyerek ve bir eli cebinde, mırıldanarak çıkıyordu :

— Bu adam lokantaya girdi ve...

GARSON — PATRON, MÜJDE! SİZİN ÇOCUĞUN KAYBOLAN AYAKKABISI BULUNDU!

— BANA BAK HERİF BURALARDA DOLAŞIP DURMA!

Mister Watkins, siyah çorap lâstiklerini düşünerek, coğrafya harikası Profesör Llewellyn'i andıran bir bilgiçlikle avucunun içi kadar iyi tanıdığı parka dalmıştı.

Yere oturmuşlardı. Çapkın delikanlı, ilk hücum sırası gelip faaliyete geçince, kadın.

— Lûtfen ellerinize hâkim olun, diye terslemişti. Yoksa...

Lâkin onda böyle ufak bozgunlardan yılacak gök yoktu. Hele üç possiyon dondurma yedirdikten sonra...

Mister Watkins'in bütün sükse düşkünü kadınları dize getiren klâsik bir şecere numarası vardı. Kendini, tarih kitaplarına giren büyük adamlardan birinin akrabası olarak göstermek. O şaşmaz metot karşısında hiç biri itiraz edemiyordu.

Mister Watkins. ikinci hamlede, ılıklığı çimenlere geçen siyah lâstikli yumuşak bacaklara uzanırken :

— Ben, demişti General Grant'ın akrabasındanım. Zaten dikkat edilirse yüzüm de biraz onunkini andırır.

Bu sözlerden sonra daha sıcak bölgelere uzanabileceğini ümit ederken, kafasına, kadının pek küçük görünen, fakat demir dolu bir çuval kadar ağır çantasını yeyince, beyninde tatlı bir uyuşukluk hâsıl olarak sırt üstü uzanmak ihtiyacını duymuş, ama leydinin verdiği:

— Ben de Bufalo Bil'in akrabasıyım, cevabını işitmek fırsatını bulamamıştı.

Zira üç porsiyon dondurmaya rağmen tekniği ufak bir ârıza yapmıştı.

41 buçuk

No. 15 Krş. 30

Sarkomer/Çizgi Diyarı